

Рўзнома аз соли
1924 чоп мешавад
Номҳои пешини рўзнома
«Овози тоҷики камбағал»
(соли 1924), «Овози тоҷик»
(соли 1924-1931),
«Ҳақиқати Ўзбекистон»
(солҳои 1931-1940), «Ўзбеки-
стони сурх» (солҳои 1950-
1964), «Ҳақиқати Ўзбекистон»
(солҳои 1964-1991)

Овози тоҷик

Банӣ одам аъзои яқдигаранд!

20
июни
соли 2026
Шанбе
№ 49
(15268)

СОҲАИ СОХТМОНУ ХИЗМАТРАСОНИРО ИСЛОҲОТИ КУЛЛӢ ФАРО ГИРИФТААСТ

Ин ислоҳот сохтмон ва хизматрасонии манзилию коммуналиро низ фаро гирифта, ба навсозии он, бехтар кардани шароити зиндагии аҳоли ва рушди ҳамаҷонибаи минтақаҳо нигаронида шудааст. Бино ба маълумоти дафтари матбуоти Вазорати сохтмон ва хизматрасонии манзилию коммунали дар давраи гузашта дар саросари ҷумҳурӣ биноҳо ва иншоот бо масоҳати умумии 210 миллион метри мураббаъ ба истифода дода шуданд. Ҳамзамон, беш аз 15 ҳазор бинои бисёрқошёнаи дорои 647 ҳазор хона зъмор гардиданд. Ин нишондиҳандаҳо нишон медиҳанд, ки дар қонеъ кардани ниёзҳои аҳоли ба манзили муосир ва бароҳат, рушди мавзёҳои нави истиқоматӣ ва бехтар кардани инфрасохтори шаҳрҳо ва деҳот натиҷаҳои назаррас ба даст оварда шудаанд.

Дар натиҷаи муҳити мусоиди сармоягузорӣ дар соҳаи сохтмон ва дастгирии мунтазамии давлат, иқтисодии иқтисодии бахш низ ба таври назаррас афзоиш ёфтааст. Аз ҷумла, агар дар соли 2016 ҳаҷми қорҳои сохтмон 30 триллион сӯмро ташкил медод, то охири соли 2025 ин рақам ба 314 триллион сӯм мерасад.

Барои танзими раванҷҳои сохтмон ва фароҳам овардани шароити мусоид барои соҳибқорон, низоми иҷозатдиҳӣ ба куллий бехтар карда шуд. Дар натиҷа, марҳилаҳои иҷозатномаҳои сохтмон 3 маротиба ва муҳлати баррасии онҳо 4 маротиба кам карда шуданд. Дар ин бахш қорҳои пайваста барои бартараф

кардани монеаҳои нолозими бюрократӣ, кам кардани омилҳои инсонӣ ва гузарии ба шакли электронӣ анҷом дода мешаванд. Ҳамчунин, айни замон беш аз 3,5 миллион нафар дар сохтмон, саноати масолеҳи сохтмон ва бахшҳои марбут ба он қор мекунанд. Ин тасдиқ мекунанд, ки бахши сохтмон на танҳо омилҳои муҳими рушди иқтисодӣ, балки инчунин дар таъмини шугли аҳоли аҳамияти стратегӣ дорад.

«Яке аз самтҳои муҳими ислоҳоти анҷомдодашуда дар бахши сохтмон ва хизматрасонии манзилию коммунали рақамикунони раванҷҳо мебошад. Дар соҳаи охир, системаи миллии иттилоотӣ «Сохтмони шаффоф» қорӣ карда шуд

ва ташхиси ҳуҷҷатҳои лоиҳавӣ, назорати давлатӣ, тендерҳо, системаи рейтинг ва бисёр хидматҳои дигар тавассути платформҳои ягонаи электронӣ анҷом дода мешаванд. Дар соли гузашта 29 ҳазору 693 лоиҳа тавассути системаи «Сохтмони шаффоф» баррасӣ шуданд ва дар натиҷа, дар ҳуҷҷатҳои лоиҳавӣ-сметавӣ беш аз 10,8 триллион сӯм сарфа карда шуд.

Яке аз масъалаҳои, ки вазорат ва идораҳои вилояти он таваҷҷӯҳро ба он нигаронидаанд, тақмили низоми назорати мазмунӣ давлатӣ, самаранокӣ ошкор ва мубориза алайҳи сохтмони ғайриқонунии мебошад. Дар системаи «Сохтмони шаффоф» мо-

дули махсуси идоракунӣ ба қор андохта шуда, бо системаҳои иттилоотии дахлдори давлатӣ муттаҳид карда шудааст. Дар соли 2026 ба сатҳи наварасонидани ислоҳоти қорӣ дар бахши сохтмон ва манзилию коммунали ба нақша гирифта шудааст. Аз ҷумла, ҳуҷҷатҳои банақшагирии шаҳрӣ барои 154 маҳалла таҳия ва дугуниҳои рақамии онҳо эҷод карда мешаванд. Ин имкониятҳои рушди ҳамгирӯшдаи қаламравҳо ва истифодаи самаранокӣ захираҳои заминро васеъ мекунанд.

Дарвоқеъ, як қатор лоиҳаҳо барои қорӣ кардани технологияҳои зеҳни сунӣ дар ин бахш амалӣ карда мешаванд. Аз ҷумла, ба нақша гирифта шудааст, ки дархостҳои воридшуда ба системаи «Сохтмони шаффоф» ба таври худқор таҳлил гардида, тағйирот дар намуни зоҳирии иншооти сохтмон бо истифода аз зеҳни сунӣ арзёбӣ ва механизмҳои мувофиқа қорӣ карда шаванд.

Аз раванҷи ислоҳот дар соҳаи сохтмон ва хизматрасонии манзилию коммунали вилояти Фарғона низ дар қанор нест ва он бар асоси Фармони Президентӣ мамлакат аз 4 июни соли 2026 «Дар бораи қорҳои қорӣ намулдани идоракунӣ натиҷавӣ дар соҳаи сохтмон ва соддагардонии хизматрасонии дав-

латӣ дар ин соҳа» пиёда мегардад. Гуфта мешавад, таъмини иҷрои фармони мазкур дар соҳаи сохтмон мазмунӣ табаддулоти куллий ба вучуд хоҳад овард ва ин раванд банақшагирии шаҳр ва хизматрасонии коммуналиро низ дар маркази вилоят ва шаҳру ноҳияҳои он хеле беҳбуд хоҳад бахшид.

Дар дахлосаи охир вилояти мо ҷиҳати пиёда кардани ислоҳот дар бобати қорҳои васеъии қеъи бахши мазмунӣ ва шаҳрсозӣ, рушди маҳаллаҳои аҳолинишин, ки мувофиқи талаботи муосир ва фароҳам овардани муҳити мусоиди зиндагӣ сурат мегиранд, инчунин беҳбудии низоми хизматрасонии коммунали ба дастовардҳои зиёд ноил мегардад, зеро, ҳоло бахши сохтмон ва хизматрасонии манзилию коммунали яке аз самтҳои стратегӣ иқтисодиёти кишварро ташкил мекунанд ва дар баланд бардоштани сатҳи зиндагии аҳоли, рушди ҳамаҷонибаи шаҳру ноҳияҳо, ташаккули инфрасохтори муосир нақши муҳим мебошад, – меғӯяд ба «Овози тоҷик» сардори Сарраёсати сохтмон ва хизматрасонии манзилию коммуналии вилоят Бекзод Раҳимов.

(Давомаш дар саҳ.2).

ХОҶАГИИ ҚИШЛОҚИ УСТУВОР: КАЛИДИ САЙЁРАИ СОЛИМ ВА ОЯНДАИ БАШАРИЯТ

Кишоварзӣ яке аз муҳимтарин бахшҳои иқтисодиёт буда, моро бо маводи ғизой таъмин мекунанд. Аммо он ҳамчунин дар мушкilotи экологии сайёра нақши назаррас дорад. Усулҳои анъанавии заминдорӣ ба муҳити зист зарар расонида, боиси эрозияи хок, камшавии захираҳои об ва зиёд шудани партовҳои газҳои гулхонаӣ ҳам мегарданд. Ҷавобан ба ин мушкilot мафҳуми кишоварзӣ устувор ба вучуд омад, ки ба истифодаи оқилонаи захираҳои табиӣ бо манфиати бештар барои инсон ва зарари камтар ба экосистема муқаррар шудааст.

Аслан кишоварзӣ устувор чист ва зерини мафҳум чиро бояд донист?

Кишоварзӣ устувор вараиши пешбурди хоҷагии қишлоқ мебошад, ки ба нигоҳдории саломатии экосистема, ҳифзи гуногунии биологӣ ва истифодаи оқилонаи захираҳои табиӣ, инчунин қонеъ намудани талаботи наслҳои имрӯз ва оянда ба маводи ғизой, энергия ва ашёи хом муқаррар шудааст.

Ҳадафи асосии он қоҳиш додани таъсири бад ба муҳити зист ва баланд бардоштани устувории низоми кишоварзӣ дар баробари тағйирёбии иқлим ва иқтисодиёт мебошад. Принципи асосии кишоварзӣ устувор, аз ҷумла, аз ҳифзи хок ва захираҳои об иборат аст. Яке аз ҷанбаҳои муҳими кишоварзӣ устувор ҳифзи хок аз эрозия ва камшавии ҳосилнокӣ мебошад. Барои ин усулҳои киштардон (иваз намудани навбати зирот), мулкунӣ ва дигар технологияи муосир истифода мешаванд.

Истифодаи самаранокӣ об низ аҳамияти қалон дорад. Масалан, обҳои қатрагӣ имкон медиҳад, ки ҳаҷми об хеле кам шуда, рус-тани ба миқдори зарурии намай таъмин гардад.

Гуногунии биологӣ ва хизматрасонии экосистема низ аз нуктаҳои муҳими устувории хоҷагии қишлоқ ба шумор меравад.

Кишоварзӣ устувор ба нигоҳдории гуногунии био-

логӣ ҳам дар табиат ва ҳам дар агроэкосистема мусоидат мекунанд. Инчунин истифодаи ҷангалпарварии маданӣ (ҳа-гироии дарахтон ва зироати кишоварзӣ) ҳосилнокиро зиёд намуна, аз хушсолӣ ва обхезӣ муқофизат мекунанд.

Бе истифодаи оқилонаи нури ва пестисид кишоварзӣ устуворро тасаввур кардан мушкil аст. Кӯшиш бояд кард, ки истифодаи нуриҳои кимиёвӣ ва захримиқатҳо кам гардад. Компосткунӣ ва усулҳои биологӣ мубориза бар зидди ҳашароти зараррасон ба бехтар шудани сифати хок ва ҳифзи муҳити зист мусоидат мекунанд.

Кам кардани партовҳои қорбон бошад, яке аз мушкilotи асосии кишоварзӣ анъанавӣ буда, саҳми он дар афзудани газҳои гулхонаӣ зиёд мебошад. Кишоварзӣ устувор тавассути истифодаи технологияҳои камқорбон, манбаҳои барқароршавандаи энергия ва усулҳои экологӣ ба қоҳиши ин партов мусоидат мекунанд.

Афзалиятҳои кишоварзӣ устувор аз афзалиятҳои экологӣ, нигоҳдории гуногунии биологӣ, кам шудани ифлосшавии хок, об ва ҳаво, пешгирии эрозияи хок иборат аст, ки афзалиятҳои иқтисодӣ низ аз муҳимтарини онҳост. Кам шудани харҷи об ва нури, баланд шудани устувории тағйирёбии иқлим, афзоиши талабот ба маҳсулоти экологӣ ва органикӣ – инҳо ҷиҳатҳои зарурии принципи устувории кишоварзӣанд.

Бехтар шудани сифати маҳсулоти ғизой ва саломат-

тии аҳоли аз афзалиятҳои иҷтимоӣ ба шумор меравад. Қоҳиш ёфтани сатҳи камбизоатӣ ва бехтар шудани даромади деҳқонон маъмулан аз ин омилҳо вобастаанд.

Омузиш ва дастгирии деҳқонон ба усулҳои нави хоҷагидорӣ аз роҳҳои асосии қорӣ кардани кишоварзӣ устувор аст. Ҳамчунин дастгирии давлатӣ дар шакли имтиёз ва қумак дар ин бобат аҳамияти қалон дорад.

Бояд тадқиқотҳои илмӣ барои пайдо кардани роҳҳои нави ҳифзи захираҳои табиӣ ва бехтар намудани сифати маҳсулот гузариш дода шаванд.

Қорӣ намулдани технологияи нав бошад, ба баланд шудани ҳосилнокӣ ва қоҳиш ёфтани зарари экологӣ мусоидат мекунанд.

Ба қойи ҳулоса гуфтан мумкин аст, ки кишоварзӣ устувор танҳо як тамолии муосир нест, балки зарурати муҳим барои таъмини амнӣ-яти озуқаворӣ ва ҳифзи муҳити зист мебошад. Танҳо тавассути ҳамгироии технологияи нав, маърифат ва дастгирии давлатӣ метавонем кишоварзиро экологӣ, самаранок ва устувор гардонем. Мо бояд имрӯз барои ояндаи сайёра андешта карда амал намоём, то фарзандон ва на-барагонӣ мо дар ҳамоҳангӣ бо табиат зиндагӣ карда, аз неъматҳои он баҳра баранд.

Артур АЗЕГОВ,
узви парламенти
ҷавонони Палатаи
қонунгузори Олий
Маҷлис.

Ба пешвози 35-солагии Истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Ўзбекистон

СУРҶОНДАРӢИ НАВ ДАР ОИНАИ МАВЗӢӢӢ «ЎЗБЕКИСТОНИ НАВ»

Имрӯз Ўзбекистони Нав бо қадамҳои устувору боварибахш сӯи фардои ободу шуқуфон пеш меравад. Маҳз бо ин мақсад ва барои бехтар намудани шароити манзилии аҳоли, суръат бахшидан ба сохтмони биноҳои бисёрқошёнаи истиқоматӣ, иншооти соҳаи иҷтимоӣ ва инфрасохторӣ, инчунин шабакаҳои муҳандисиву коммуникатсионӣ дар минтақаҳо Фармони Президент аз 9 декабри соли 2021 «Дар бораи қорҳои сохтмони мавзёҳои «Ўзбекистони Нав» ва таъмини рушди иҷтимоию иқтисодии минтақаҳо» имзо шудааст.

Барои таъмини иҷрои фармони мазкур тӯли чанд соли охир дар шаҳру навоҳии кишвар шаҳрақҳои наву муосири «Ўзбекистони Нав» қад афроста, дар онҳо барои зисти мусоиди мардум шароит ва имконоти зарурӣ фароҳам мегардад. Аз ҷумла, то ба кунун дар қаҳор ноҳияи вилоят – Бойсун, Ангор, Сарисийё ва Ҷарқўргон мавзёҳои «Ўзбекистони Нав» бунёд гардида, мавриди истифода қарор гирифтанд. Алҳол дар ноҳияи Тирмиз низ сохтмони мавзеи панҷуми «Ўзбекистони Нав» идома дорад.

БОЙСУН

Бойсун қалонтарин ноҳия дар миқёси вилоят мебошад. Қисми асосии ҳудуди онро қўҳҳо ташкил мекунанд. Бойсун аз маркази вилоят дар масофаи қариб 150 километр қойгир буда, релефи ноҳамвор дорад. Шояд аз ҳамин сабаб бошад, ки дар солҳои пеш аз истиқлол ва баъд низ сохтани биноҳои баландошена дар ин минтақа дар нақша набуд. Вале чун Фармони Президент дар бораи бунёди мавзеи «Ўзбекистони Нав» ба имзо расид, дар ин ҳудуд низ сохтмони биноҳои баландошена оғоз ёфт. Соли 2022 ба пойдевори мавзеи нави ишти гузошта шуд ва қорҳои бунёдқорӣ

то охири соли 2024 идома ёфт. Ҳудуди мавзеъ 7,7 гектар майдонро ташкил намуна, дар ин ҷо 10 бинои 5-қошёнаи босифат, мустақам ва дорои ҳама гуна шароит қад рост кард. Муассисаи таълими томактаби барои 150 нафар, мактаби таълими умумии дорои 1680 қой бунёд гардида, ҳоло фаъолияти босамар дорад. Инчунин, дар мавзеи «Ўзбекистони Нав» бинои маҳалла, поликлиника, 2 қорҳои қаннодӣ, 14 мағоза ва дигар нуктаҳои маишӣ-хидматрасонӣ сохта шудааст.

АНГОР

Ноҳия дар қанори шоҳроҳи Тирмиз – Тошқанд қойгир буда,

вақте номи онро ба забон меги-рем, пеши назари ақсар як шаҳри тичоратӣ намоён мешавад. Ба-хусус, дар бозори ноҳия, ки хеле обод аст, нарху наво таъби дили мизочон мебошад.

Ба ин бозор аз тамоми навоҳии вилоят ва ҳатто аз шаҳри Тирмиз харидорон меоянд ва барои эҳтиёҷи худ ё роҳандозии тичо-рат, маҳз аз ин бозор харид ме-кунанд.

Бо вучуди ин, то чанде пеш маркази ноҳия ва атрофи он қан-дон ободу зебо набуд. Қўчаҳо ба таъмиру навсозӣ ниёз доштанд, ақсари биноҳои маъмурий ва ис-тиқоматӣ дуошена буда, сатҳи хизматрасонӣ низ ба талаботи рӯз пурра қавоб намендоданд.

(Давомаш дар саҳ.2).

САНЪАТ ВА АДАБИЁТ БАРОИ ХАЛҚ АСТ

Мулоқоти қушоди ҳоқими вилояти Самарқанд бо намоёндагони соҳаи фарҳанг, адабиёт ва санъат баргузор гардид.

– Самарқанд маркази бузурги таълиму тарбия ва фарҳангу тамаддуни Шарқ буду ҳаст, – гуфт Адиз Бобоев. – Бинобар сийса-ти дурандешонаи Президентӣ мамлакат шаҳ-ри бостонӣ сол то сол ривочу равнақ меё-бад. Аз ин лиҳоз моро лозим аст, ки соҳаи фарҳанг ва адабиётро низ ба зинаи баланд-тар бардорем.

– Чанде пеш чунин тadbир дар пойтахти кишвар бо иштироки Президент Шавкат Мирзиёев ба вуқўъ пайваст ва мо, як гуруҳ аҳли санъати Самарқанд низ дар он ишти-рок кардем, – гуфт Ҳунарпешаи мардумии Ўзбекистон ва Тоҷикистон Мардон Мавло-нов. – Бояд иқдор шуд, ки мулоқоти хеле самимӣ, дилнишину гуворо буд. Имрӯз чу-нин вохӯрӣ бо ҳоқими вилояти Самарқанд баргузор шуд. Умед дорем, ки баъзе муам-моҳои соҳаи фарҳанг, санъат ва адабиёти вилояти мо ҳам ҳалли худро меёбанд.

– Ман пешниҳод мекунам, ки дар май-

дони Регистон Хиббони адибон дубора та-шикл карда шавад, – илова кард муҳаррири маҷаллаи «Дурдонаи Шарқ», раиси бахши тоҷикии Иттифоқи нависандагони Ўзбекис-тон дар вилояти Самарқанд Асадulloҳ Шу-куров. – Зеро дар Самарқанд бисёр адибон ба қамол расидаанд.

– Таклиф мекардам, ки дар маҳаллаи На-мозгоҳ бўстонсарои Устод Айни ба зиёрат-гоҳ табдил дода шавад. Зеро баъди ду сол бо қарори ЮНЕСКО 150-солагии устод дар тамоми ҷаҳон ҷашн гирифта мешавад, – гуфт шоир Н.Каримзода.

Сипас дигарон низ таклиф ва мулоҳизаҳои худро гуфтанд.

Ҳозирин пас аз мулоқоти қушод дар то-лори «Мароқанд» филми «Афсонаи Самарқ-анд»-ро тамошо карданд.

Зохир ҲАСАНЗОДА,
муҳбири «Овози тоҷик»
дар вилояти Самарқанд.

БАРАКА ДАР ВАТАНИ ХУД БУДААСТ,

– меғӯяд соҳибкори чавон

Солҳои охир дар мамлакатамон ба шаҳрвандоне, ки аз муҳочирот баргаштаанд, дар омӯзонидани касбҳои гуногун, додани қарзҳои имтиёзнок ва рушди соҳибкорӣ қорҳои васеъмқияс аячом дода мешавад.

Муҳочироти меҳнатӣ барои бисёриҳо роҳи осон нест. Ҳама ҳам наметавонад, ки аз оила дур қор кунад, дар муҳити бегона ба мушкилоти гуногун рӯ ба рӯ шавад. Аммо, ин мушкилот дили шахсро саҳттар мекунад ва фикри ўро ба зиндагӣ тағйир медиҳад. Муҳимтар аз ҳама, шаҳрванде, ки дар мусофирӣ қор мекунад, арзиши меҳнат, душвории ба даст овардани пул ва истифодаи самараноки имкониятҳоро меомӯзаду қадр мекунад.

Аз ҷумла, Абдузафар Эгамбердиев якчанд сол дар кишвари Русия муҳочир шуда қор қард. Бо гуфти худаш нафақат қор қард, балки таҷрибаи зиндагӣ низ омӯхт. Пас аз бозгашт ба Ватан, соҳаеро интихоб қард, ки зудтар фоида меорад ва талаботи доимӣ дорад. Бо падараш Рустамҷон ва модараш Зиёда маслиҳат қарда, ба деҳқонӣ шурӯ намуд.

– Агар бо қидду қаҳд меҳнат кунӣ, албатта роҳаташа мебинӣ», меғӯфт бобом, ки Раҳмонбердӣ агроном ном дошт, – меғӯяд ў. – Ба ин суҳанони бобом дар вақти муҳирӣ бори дигар амин гаштам. Дар он қо таҷрибаву до-ниши худро зиёд қардам. Агар инсон хоҳиш, ирода ва та-шаббус дошта бошад, орузуҳа амали мегардад. Дар саҳрои «Қўйтош», ки 2 гектар замин дорем, асосан тоқпарварӣ мекунам. Дар ғирду ат-рофи майдон 40 сотих заминро, ки бекор ҳобида буд, аз

нав ба замини қорам табдил додем. 3 сол пеш аз Фарғона 360 дона ниҳоли қулфинай оварда, парвариш қардам. Соли гузашта аз навъҳои алба, қлерӣ, александра, мурано, албион ва ангел овардем ва ин ба 100 ҳазор бех расид. Дар рағти қор аз технологияи замонавӣ истифода мебарем. Ин барои сабуқ қардани қорамон ва афзудани ҳаҷми маҳсулот қумақ мерасонад. Соли қорӣ фақат аз ҳосили қулфинай 70 млн. сўм даромади соф ғирфтем. Аз навъҳои аягури тоифӣ, ҳусайнӣ, аватар, фингер, ки ҳоло дар авҷи ҳосил аст, ҳосили фаровон меғирем. Маҳсулоти аягууро ба давлати Русия содир қарда, бокимдондаро қор бозори до-хилӣ мефурӯшем. Якчанд да-рахтҳои меванок, қорво, саб-завоти парранда низ парва-риш мекунам. Навъҳои мали-на – маравилла, эндросоди-ра, малинаи зард, промик, гигант ва навъҳои маймун-он-ежавика ва блек-джем ҳоло ба ҳосил даромадааст.

Ғайр аз аъзои оилааамон 5 нафар қавонии бекорро бо қор таъмин қардам. Дар мав-сим шумораи онҳо аз 30 зиёд мешавад.

Дар ин қо муаммои об қалон асту ҳама имконият меҷ-ӯянд, бо воситаи насос қоҳ қофта, бо қароавардем ва ба он як воситаи теҳниқиро ило-ва қардам. Яъне дар ҳавзаи маҳсус, ки тайёр намудам, шаш навъ дорувории лозимӣ ва минерали қойғир қарда, бо воситаи шланги маҳсус обёрӣ мекунам. Ин барои обёрӣ қардани майдон ҳам қулай ва ҳам қамҳарҷ аст.

– Солҳои аввали истиқлол, ки оилаи қавон будем, имко-нияти қалон дода шуд, – ме-ғӯяд модари Абдузафар Зиё-

дабону. – Соли 1992 соҳи-би 2 гектар замин шудем. Заминеро, ки санғзору қам-об буд, аз санғ тоза на-мудем. Бо маслиҳати тарзу қоронии ботақриба ба пар-вариши тоқ шурӯ қардем. Бо сардории падарарўсам Раҳмонбердиамқ фаволий-ят пеш бурдем. Аз сабаби қурд будани фарзандҳо ба ин қо қўч бор меқардему дар вақти мавсими қор дар саҳро зиндагӣ меқардем.

Ҳусайнӣ ва тоифӣ ном навъҳои аягууро парвариш қардем ва ҳосилдорӣ то-рағт баланд шуд. Ба рўзго-рамон барака даромад. Хо-наҳои нав пўшондем, фар-зандҳо маълумот ғириф-танд, тўйҳо қардем... Солҳо гузашту душворҳои дар ақиб монд. Қелинам Юл-дузхон дар ин қорҳои амали ба мо қумақрасо-нанд.

Барои маълумот бояд гуфтан лозим, дар «Қўйтош» ном саҳрое, ки тақрибан дар 45 гектар за-мини ҳудуди деҳаи Варзи-ки ноҳияи Қуст воқеъ аст, мардум бо деҳқонӣ машғу-ланд. Аз сабаби санғзору қамоб будани замин онҳо дар ин қо асосан бо тоқпар-варӣ машғул мешавад.

Дар вақти қамобӣ бо вос-итаи насос аз қоҳҳои қоф-ташуда обёрӣ мекунамд. Айни замон дар ин қо зиё-да аз 20 оила бо тоқпар-варӣ машғуланд ва ҳоло майдонҳои сабуз дарахтҳои меванок ба манбаи асосии даромади аҳолӣ табдил ёфтааст.

Шоҳида ДАМИНОВА,
муҳбири
«Овози тоҷик» дар
вилояти Намангон.

ДАР ҲУЗУРИ РЎҲШИНОС

Мўйсафед аз деҳаи дурдасти Оксӣ қабл аз арзи мақсад ба ҳоди-ми қабулхона гуфт, ки овозаи тарзу усулҳои табобати ақибу ғайритабиии табииро муқаддам шунда буд, вале он замон имкон надошт, ки ба ноҳияи Самарқанд ояд. Чун, ба қавле, «қорд ба устухон расид» но-илоҷ ба умеди шифо назди Фаррух Обидов омадааст.

Табиби соҳибтақриба Фаррух Ҳамидович шикоятӣ мўйсафедро шунид.

Сипас ба ҳамшираи шафқат То-за-гул Аҳадова супориш дод, ки бемор-ро дар утқи алоҳида қойғир қунанд ва таъҷилан ташхис қунанд.

Мўйсафед асосанон ҳамроҳи ҳам-шира аз зинапояхо бо душворӣ на-зақашон поён фурумад. Табиб ба ў ниғоҳ қарда, ба ғирдобӣ ҳаёл ғарқ шуд.

Солҳои охир на фақат аз ноҳияҳои вилояти Самарқанд, ҳатто аз ғўша-ву қанори дурдасти Ўзбекистон, ҳатто Тоҷикистон ҳам ба шифохона мео-

янд. Усули табобати ў аз даҳон ба да-ҳон ва тавассути «оинаи нилғун» ба қор тараф паҳн шудааст.

Дар қунин лаҳзаҳо суҳанони ши-фокори машғур Қончаловскийро ба хотир меоварад: «Нависандаи беҳу-нар, санъатқори суст ва ҳунарпешаи қаммаҳорат будан мумкин, вале та-биби бад будан қиноят аст».

Фаррух Обидов соли 2001, баъди ҳа-ми мактаби миёнаи рақами 41-уми ноҳияи Самарқанд ба Донишгоҳи дав-латии тиббии Самарқанд дохил шуда, аз устодони саҳтгир Рустам Самеъбоев, Азиза Қўрабекова, Шўҳрат Ниёзов ва дигарон асрори касби рўҳшиносиро ҳама тарафа омўхт. Чанд муддат дар ши-фохонаи эҳёи вилоят ҳамчун мудирӣ шўба, дертар қоншиши сардурхутор қор қард. Ҳоло мудирӣ шўбаи терапия ва неврологияи шифохонаи Иттиҳодияи тиббии ноҳияи Самарқанд аст.

– Маро дуои ҳайри волидайн ба қунин мартаба, вазиғаи пурмасъули-яту шарафманд расонд, – меғӯяд Фар-рух Обидов, – меҳру муҳаббати ин-

сонҳое, ки ба умед меоянд, водор сохт, ки ба омўхтани асрори рўҳии онҳо қиддӣ машғул шавам, то ба дар-дмандон шифои қомил баҳшам. Бояд ғўям, ки ҳангоми тақмили ихтисос дар шаҳрҳои Тошқанд, Масқав, Душан-бе бисёр қизҳоро омўхтам.

Чанде пеш аз деҳаи дурдасти Оксӣ мизоче омад ва ба дарди худ даво ёфт. Ҳоло ў худро хеле қуб ҳис мекунад.

Ҳар як шифокор аз он, ки мизочи табобатқардашро қушў хурсанд ва розӣ мебинад, дучандон шод меша-вад, – меғӯяд ҳамсуҳбати мо.

Зоҳир ҲАСАНЗОДА,
муҳбири «Овози тоҷик» дар
вилояти Самарқанд.
Дар ақс: табиб Фаррух ОБИДОВ
бо ҳамкасбон.
Ақсбардор: Баҳодури ЗОҲИР.

СОҲАИ СОХТМОНУ ХИДМАТРАСОНИРО ИСЛОҲОТИ ҚУЛЉ ФАРО ҒИРИФТААСТ

(Аввалаш дар саҳ.1).

Сифати биноҳо, роияи муҳлатҳои сохтмон, нишон-диҳандаҳои беҳатарӣ, сатҳи қаноатмандии шаҳрвандон – инҳо меъёроҳи асосии са-мараноки қарор ҳоҳанд ғир-ғирфт. Ҳар як ташкилоте, ки машғули қор мебошад, ҳадафҳои возеҳ ҳоҳад дошт ва барои ноил шудан ба онҳо масъулияти худро эҳсос ҳоҳад намуд.

– Тибқи фармони мазку-

ри Сардори давлат шурӯ аз 1 сентябри соли 2026 хид-матрасониҳои давлатӣ дар ҳамаи минтақаҳои вилоят му-таҳид қарда мешавад. Гу-зашта аз ин, аз 1 июли соли равон пайваст қардани обьектҳо ба шабақаҳои му-ҳандиси ва коммуникатсионӣ дар шакли мураққаб бар асо-си принципи «1 дархост - 1 пардохт - ҳамаи нуқтаҳои пайвастшавӣ» аячом дода хо-ҳанд шуд, – меафзояд Бек-зод Раҳимов.

Сода ғардидани хидматра-сонии сохтмон ҳам ба шаҳр-

вандон ва ҳам ба баҳши ҳу-сусӣ фоидаи қалон ҳоҳад овард. Ҳам оилаи оддӣ, ки ба сохтани ҳона машғул меша-вад ва ҳам ширкате, ки лоиҳаи бузурги сармоағзу-риро амали мекунад, ба мо-неаҳои қамтар ва шароити мусоиду қулайтар соҳиб хо-ҳад шуд. Аз ин ҳисоб афзои-ши сармоағзурии ҳорӣҷӣ ва дохилӣ, ки ба баҳши сохтмон равона мешавад, таъмин хо-ҳад шуд.

– Қунин раванд барои соҳибқороне, ки ба қорҳои сохтмони манзил шуғл ме-

варзанд, боз қадом сабу-киву имтиёзҳоро ҳоҳад дод?

– Беҳақ, онҳо аз як қатор қорҳои бюрократӣ фориг хо-ҳанд шуд. Минбаъд раванди мувофиқа қардани ҳуҷқатҳои банақшағирӣ шаҳрсозӣ нис-бат ба пештара хеле осон қарда шуд. Ба таври мисол, агар қаблан, соҳибқор аз 27 ташкилот иҷозати шурӯи қорро меғирифт, аммо ҳоло ин рақам ба 6 адад қоҳиш ёфт ва вақти даро-бароҳии беҳу-да ба ташкилотҳои зиёд ди-ғар лозим намешавад. Барои

истиқодои хидматрасониҳои давлатӣ ё шартҳои теҳниқӣ, ки аз пайваст қардани май-дони сохтмон ба неруи барқ, газ, оби нўшоқӣ ва систе-маҳои қанализатсия иборат буланд, соҳибқор мутлақ фориг мегардад ва пайваст-шавӣ ба ҳамаи шабақаҳои му-ҳандисии коммуникатсионӣ бо пешниҳоди як дархости ў ба аячом мерасад.

Мирасрор АҲРОРОВ,
хабарниғори
«Овози тоҷик».
Вилояти ФАРҒОНА.

СУРҲОНДАРҲИ НАВ ДАР ОИНАИ МАВЗЕЪҲОИ «ЎЗБЕКИСТОНИ НАВ»

(Аввалаш дар саҳ.1).

Ҳамзамон, муассисаи таъли-ми томактаби сеошйна барои 200 нафар қўдақ ва мактаби замонавӣ барои 1250 нафар хонанда бунёд ғардида, ба ис-тифода супорида шуданд.

Мавзеи «Ўзбекистони Нав» ба яке аз рамаҳҳои ободқорӣ ва созандагӣ дар ноҳия табдил ёфта, ҳамчун тухфаи арзиш-манд ба соқинон дар арағаи қашни Истиқлоли давлатӣ арзёбӣ ғардид.

САРИОСИЁ

Дар ноҳия мавзеи «Ўзбеки-стони Нав» дар ҳудуди маҳал-лаи «Лутфқор» бунёд ғардида, дар қанори шохроҳи байналми-лалӣ Деҳнав – Душанбе қарор дорад. Азбаски мавзеъ дар шафати шохроҳ аст, ба обо-донӣ, зебӣ ва инфрасохтори он таваҷҷуҳи бештар зохир ғар-дидааст.

Масоҳати умумии мавзеъ 31 гектарро ташкил медиҳад. Дар ин ҳудуд 19 бинои замонавии нўшоёна бунёд шудааст. Ман-зилҳои истиқоматӣ пеш аз ҳама барои оилаҳои қамдаро-мад пешбини ғардидаанд. Хо-наҳо бо тамоми имконоти за-рурии мусосир таъмин буда, барои зиндагии осуда ва ба-роҳат мусоид мебошанд.

Дар ҳудуди мавзеъ муасси-саи таълими томактаби барои 180 нафар сохта шудааст, ки тарху намои зебо дорад. Май-дончаи варзӣшӣ низ барои манғулият ва истироҳати хур-дсолон мувофиқ мебошад.

Ҳамчунин, ду муассисаи таъ-лими, ки ҳар қадоме барои 660 нафар хонанда пешбини шуда-анд, бунёд ба мавриди исти-фода қарор ғирифтаанд.

Бинои дуошёнаи Маркази ахбор-китобхона низ барои дўстдорони китоб ва соқинони мавзеъ тухфаи арзишманд ба шумор меравад. Дар ин қо ба-рои мутолиа, омўзиш ва бар-ғузории қорабиниҳои фарҳ-ангӣ шароити зарурӣ фароҳам ғардидааст. Кинотеатри замо-

навӣ бо ғунҷоиши 50 нафар нис ба яке аз марказҳои фарҳанги-ву фароғатии соқинон табдил ёфтааст.

Яке аз паҳлўҳои фарққуна-даи ин мавзеъ аз дигар мав-зеъҳои «Ўзбекистони Нав» дар он аст, ки дар ҳудуди Хурватан дар масоҳати 3 гектар бо та-шаббуси Қамъияти саҳҳои «Ўзбекэнерго» ва шуъбаи «Тўпаланг» «Боғи қавонон» бунёд ғардидааст. Имрўз ин бог ба макони дўстдоштаи ис-тироҳату фароғати қавонон ва дигар соқинон табдил ёфтааст.

Дар ин ғўшаи сабуз хуррам

фавворай мусиқӣ нис сохта шу-дааст, ки бо зебӣ ва тарҳи но-такор қар бинандаро мағтун месозад. Ҳусусан, дар шабон-гоҳ, вақте ки қароғҳои ранго-ранг бо оҳангҳои мусиқӣ ҳамо-ханг мешавад, манзараи дил-ғиребу фаромўшнопазир па-дид меояд.

Ҳулоса, бунёди мавзеи «Ўзбекистони Нав» барои соқино-ни ноҳия тухфаи арзишманд маҳсуб ёфта, сатҳи сифати зин-дагии мардумро ба маротиб беҳтар намуудааст. Хурду бузур-ғи ин маҳал аз қунин ғамҳорӣ ва сиёсати созанда изқори қаноатмандӣ намуда, ба роҳба-рияти кишвар барои фароҳам овардани қунин шароит арзи сипос менамоянд.

ҶАРҚЎРҒОН

Ноҳияи Қарқўрғон яке аз ноҳияҳои бузурги Сурхондарё ба шумор рафта, қисми зиёди ҳудуди онро минтақаҳои да-ғтиву биёбонӣ ташкил меди-ҳанд. Мавзеи «Ўзбекистони Нав» маҳз дар яке аз қунин мав-зеъҳо – дар ҳудуди Қақайдӣ бунёд ғардидааст.

Бояд гуфт, ки ин мавзеъ со-лҳои пеш як ғўшаи ҳароб буд. Мушкилот дар инфрасохтор ва шароит, ба рўзғори соқинон низ таъсири манфӣ мерасонд. Қунин ба назар мерасид, ки ғўи мардум дар ин қо танҳо аз рўи маҷбурият зиндагӣ мекунамд. Аммо имрўз вазиёт ба қуллӣ тағйир ва ин минтақа ба яке аз ғўшаҳои ободу замонавии ноҳия табдил ёфтааст.

Дар асоси Фармони сарва-би давлат дар бораи бунёди мавзеъҳои «Ўзбекистони Нав» дар ин ҳудуд қорҳои азими со-зандағиву ободонӣ роҳандозӣ ғардида, ҳоло нис босуръат идома доранд. Масоҳати уму-мии мавзеи «Ўзбекистони Нав»-и Қарқўрғон 50 гектарро таш-кил медиҳад. Тибқи лоиҳа дар ин қо сохтмони 116 бинои ба-ландошёнаи истиқоматӣ пеш-бини шудааст.

То имрўз 66 бино пурра мав-риди истифода қарор ғириф-та, зиёда аз 1500 оила соҳиби манзилҳои наву замонавӣ ғар-

дидаанд. Алғол дар 50 бинои диғар сохтмон идома дошта, то аячони сол ба истифода супо-ридани 14 бинои нави истиқо-матӣ дар назар аст.

Дар баробари сохтмони ман-зилҳои истиқоматӣ ба рушди инфрасохтори иҷтимоӣ нис диққати маҳсус зохир шудааст. Барои ҳифзи саломати аҳолӣ бинои замонавии поликлиника бунёд ғардидааст. Ҳамчунин, муассисаи таълими томактаби барои 180 нафар қўдақ, макта-би замонавӣ барои 330 нафар хонанда, бинои маҳалла, мар-казҳои омўзиши технологияҳои иттилоотӣ ва забони англис ба истифода дода шудаанд.

Мавзеъ бо оби нўшидани, шабақаҳои обёрӣ ва газӣ табиӣ пурра таъмин мебошад. Дар доираи лоиҳа беш аз 3,5 кило-метр қубури газ қашида шуда,

манзилҳои истиқоматӣ ба ша-бақай газӣ табиӣ пайваस्ताанд.

Ба масъалаи беҳсозии муҳи-ти зист нис аҳамияти маҳсус дода шудааст. Дар 4,5 гектар ҳудуди мавзеъ дарахтони мева-диҳанда ва оришӣ, инчунин, бо назардошти шароити иқлими ноҳия – бо мақсади муҳоғизати муҳити зист ва қоҳиш додани та-сири қангу ғубор дар майдони 300 гектар дарахтони сақсавул шино-нида шудаанд.

27 феввали соли қорӣ барои соқинони мавзеи «Ўзбекистони Нав»-и Қарқўрғон рўзи фаром-ўшнопазир ғардид. Президент

Шавқат Мирзиёев дар доираи сафари қорӣ ба вилояти Сур-хондарё аз ин мавзеъ бозидид намуда, бо рағти қорҳои со-зандагӣ ва нақшаҳои рушди минбаъдаи минтақа аз наздик шинос шуд.

Сарвари давлат аз муасси-саҳои таълими томактабӣ мактаби, марказҳои омўзиши, Маркази технологияҳои итти-лоотӣ, «Боғи қавонон» ва ша-роите, ки дар манзилҳои исти-қоматӣ муҳайё ғардидаанд, дидаи қарда, барои боз ҳам беҳтар намудани қорҳои обо-донӣ ва рушди инфрасохтор таъсияҳо пешниҳод намуд. Ҳам-чунин бо қавонони донишмандӯз суҳбати самими ораста, онҳо-ро ба омўзиши илм, азхуд на-мудани қасбу ҳунар ва истифо-даи босамари имкониятҳои мавҷуда даъват қард.

Бо як суҳан, ҳоло мавзеи

«Ўзбекистони Нав»-и Қарқўр-ғон ба рамаи диғарғунҳои азим, сиёсати созанда ва ғам-ҳорӣ нисбат ба зиндагии мар-дум табдил ёфта, дар беҳтар ғардидани сатҳи сифати зин-дагии аҳолӣ нақши муассир меғузорад.

ТИРМИЗ

Мавзеи «Ўзбекистони Нав»-и ноҳияи Тирмиз панҷумин шаҳ-раки навбунёд дар Сурхондарё ба шумор рафта, бо бисёр қиҳат аз дигар мавзеъҳои ви-лоят фарқ мекунад. Ин шаҳрак дар қанори шохроҳи Тирмиз – Тошқанд, дар мавзеи Лимонзо-ри маҳаллаи «Янгиобод» ва дар наздикии соҳили Амударё бунёд мегардад.

Ин мавзеъ қаблан нис аз ғўшаҳои зебо ва ободӣ ноҳияи Тирмиз маҳсуб меёфт. Соқинон онро Ипподром нис менами-данд. Солҳои пеш маҳз дар ҳаҷин макони ҳушбоду ҳаво ва ҳушманзара тантанаҳои Истиқ-лол ва қашни миллии Наврўз барғузур мегардиданд. Наси-ми форами Амударё, арчаҳои сарсабз ва табиати дилғиреб ба шуқҳи қашнҳо ҳусни тоза мебаҳшиданд. Имрўз ин ғўшаи зебо боз ҳам ободтару дилра-ботар мегардад.

Санғи асоси мавзеи «Ўзбе-кистони Нав» 18 апрели соли 2023 гузашта шудааст. Инақ, се сол инҷонӣ дар мавзеъ қорҳои сохтмон ва ободонӣ босуръат идома доранд. Масоҳати уму-мии лоиҳа 55,5 гектарро таш-кил медиҳад. Аз ин микдор 28,5 гектар ба мавзеи истиқоматии «Ўзбекистони Нав» ва 27 гек-тари диғар ба «Боғи Ўзбекис-тони Нав» рост меояд.

Тибқи лоиҳа дар ҳудуди мав-зеъ 74 бинои баландошёна, ки ақсар ҳаҳдаҳошёна мебошанд, бунёд мегарданд. Дар натиҷа, зиёда аз 6280 оила бо ман-зилҳои замонавӣ таъмин хоҳанд шуд.

Ҳамчунин сохтмони ду муас-сисаи таълими умумии замо-навӣ барои 2640 нафар хонан-да пешбини шудааст. Дар оянд бунёди муассисаи таҳсилоти олӣ нис дар назар аст. Ило-

ва бар ин, сохтмони муассисаи таълими томактаби барои 420 нафар ва поликлиникаи оилавӣ барои 200 нафар, бунёди бо-зур, қорхонаҳои хидматрасонӣ ва маҷмааҳои варзӣшӣ ба на-қша ғирифта шудааст.

Дар марҳилаи аввали тат-биқсозии лоиҳа, ки 17 гектар

масоҳатро дар бар меғирад, қорҳои асосии сохтмон қариб ба аячом расидаанд. Дар ин қисмат 18 бинои баландошёна қомат афроста, қисми зиёди онҳо аллақай мавриди истифо-да қарор ғирифтаанд. Имрўз соқинон дар манзилҳои нав бо фароғат зиндагӣ мекунамд.

Яке аз иншооти муҳташами мавзеъ амфитеатри замонавӣ мебошад, ки барои зиёда аз 3 ҳазор нафар пешбини шудааст. Иншооти мазкур дар арағаи қашни байналмилалӣ Наврўз ба истифода дода шуда, авва-лин маротиба тантанаҳои асо-сии наврўзи ва сайри умумии вилоят дар ҳаҷин қо барғузур ғардиданд.

Дар қисми марказии маҷ-маи амфитеатр Осорхонаи фарҳангии «Ўзбекистони Нав» бунёд шудааст. Дар ду паҳлуи он утқиҳои қорӣи қормандони амфитеатр ва муассисаҳои фарҳангӣ қойғиранд. Дар рӯ ба рӯи амфитеатр Парчаи дав-латӣ бо баландии 53 метр па-равшон буда, ба ҳусни ин мав-зеъ шаҳомати хос мебаҳшад.

То имрўз дар 13 гектар за-мини атрофи амфитеатр ва

диғар қисматҳои мавзеъ бог, роҳрав ва гулғаштҳои замонавӣ бунёд ғардиданд. Зиёда аз 10 ҳазор ниҳоли оришӣ ва да-рахтҳои қиматбаҳои манзаравӣ шинонида шуда, онҳо ба зе-боии ин ғўшаи навбунёд ҳусни тоза зам намуудаанд.

Барои обёрӣи майдонҳои

сабз аз оби Амударё истифо-да мешавад. Бо мақсади таъ-мини фаъолияти мунтазами шабақай обёрӣ ва пешғирӣ аз осеб дидаи тақҳизот аз таҳ-шинҳои об, обанбори маҳсус бо ғунҷоиши 350 тонна бунёд ғар-дидааст. Тамоми низоми обёрӣ ба таври автоматӣ фаъолият мекунамд. Барои таъмини аҳолӣ бо оби ошомидани бошад, оби тозаи Тўпаланғдарё тавассути шабақаҳои маҳсуси қубурӣ ин-тиқол дода мешавад.

Имрўз ҳар қасе, ки аз шох-роҳи Тирмиз – Тошқанд меғу-зарад, биноҳои муҳташами ба-ландошёна, амфитеатри замо-навӣ, богҳои сарсабз ва гул-ғаштҳои зебои ин шаҳраки на-вбунёдро дида, ба ҳашамату зебоии он мағтун мегардад.

Бо як суҳн, мавзеи «Ўзбеки-стони Нав» на танҳо намунаи равшани сиёсати созандагӣ ва шаҳрсозии муосир, балки ра-ми диғарғунҳои азими солҳои охир дар вилояти Сурхондарё нис ба шумор меравад.

Олим ПАНЧИЗОДА,
хабарниғори
«Овози тоҷик»
дар вилояти Сурхондарё.

НАҚШИ ҲАВАСМАНДГАРДОНӢ ДАР ТАЪЛИМ ВА ТАРБИЯ

Донишмандон бар онанд, ки ҳавасмандгардонӣ ё рағбатноксозӣ дар тарбияи насли ҷавон нақши калидӣ дорад. Фикр мекунам, рағбатноксозии давлатӣ аз рағбатноксозии мардумӣ маншаъ гирифтааст. Мардуми тамаддунсои мо аз замонҳои хеле қадим дар оила – давлати кўча фарзандони худро, барои кору амалҳои некашон, аз нигоҳи моддӣ ва маънавӣ ҳавасманд гардондаанд. Вожаҳои «раҳмат!», «офарин!», «қанд зан!», «саломат бош!», «зинда бош!» ва ҳоказо подоши кору амал ва иқдомҳои неки хурдсолон аст, ки аз ҷониби бузургсолон дода мешавад. Рағбатноксозии моддӣ низ суди зиёде дар пай дорад. Ба мушоҳида гирифтаем, ки падару модарони оқил, барои кору амал ва иқдомҳои неки аз ҷумла, хониши хубу аълои фарзандони худ, ба онҳо велосипед, пойафзор, либос ва дигар ашёро, ки онҳо дар орзуяш будаанд, тухфа кардаанд.

Ахриманзодагон низ барои ба роҳи бад кашидани ҷавонон аз шеваи рағбатноксозии моддӣ маънавий истифода мекунанд... Ёддоште дар ин мавзӯ. Дар аҳди ӯшравӣ «Карамел» аз конфетҳои арзону хушбӯр махсуб мешуд. Ҳоссаат, хурдсолон ӯрдани онро дӯст медоштанд. Ёдам ҳаст, омӯзгори синфҳои ибтидоӣ – устод Ҳадича (Худо раҳмат карда бошад) шогирдони хубу аълохонро, дар баробари бо баҳои панҷ ва суҳанҳои ширини худ рӯҳбаланд намудан, ба онҳо якдонагӣ «Карамел» низ ҳадя мекард. Ин рағбатноксозӣ ба шогирдони сухтхон таъсири мусбат дошт, онҳоро ба хубу аъло хондан водор менамуд. Магарам устод хуб медонист, ки бача шириниро дӯст медорад...

Бояд бигўем, ки рағбатноксозӣ дар сатҳи ҳукумат низ, агар одилона бошад, натиҷаи матлуб медиҳад. Вале агар мукофот ба носазоворон дода шавад, фикр мекунам, ҷамъият аз тараққиёт бозмеонад...

Фазои шабақаҳои иҷтимоӣ, дар муқоиса бо воситаҳои ахбори оммавӣ, озодтар аст. Аз ин рӯ, тавассути онҳо ба хонанда, дар баробари навиштаҳои ҷолибу мондагор, матолибе пешниҳод мегарданд, ки арзише надоранд. Аз нигоҳи инҷониб фазои маҷозӣ регтўдаеро мекӯнад, ки дар баробари реги фаровон, дар канораш пораҳои зар низ дорад... Хонанда бояд дар фазои маҷозӣ регро аз заррезаҳо фарқ карда тавонад...

Чанде қабл дар фазои маҷозӣ, доир ба мавзӯи ҳавасмандгардонӣ, ба ду навиштаи ҷолиб рӯ ба рӯ омадам, ки малифони онҳо Садриддин Хушёрӣ («Дар ҷаҳон болу пари хеш кушудан омўз») ва Хотамалӣ Раҳматовӣ сўй («Номаи миннатдори ба Мухаммад Шодӣ») буданд.

Оре, навиштаҳо дар бораи ҳамкори инҷониб – муҳаррири баҳши иқтисодиёт ва иҷтимоиётӣ рӯзномаи «Овози тоҷик», адабиёти ӯзлосонаи, узви иттифоқи нависандагони Ўзбекистон ва Тоҷикистон, барандаи

медалу орденҳои давлатӣ ва муаллифи даҳҳо маҷмӯаҳои назмию насрий Мухаммад Шодӣ буданд.

Шоири Садриддин Хушёрӣ дар нигошташ яке аз фазилатҳои мавсуфро дуруст арзёбӣ кардааст: «Мухаммадҷон Шодӣ, ки дар ҳар кор сабру таҳаммул мекунанду аз бӯду набуд шукргуздоранд, оҳиста-оҳиста ба ҳамаи орзуҳоишон мерасанд. Гуё дар зиндагӣ широрашон ин байтии шоири классик Соибӣ Табрӣзи будааст:

Ба матлаб мерасад ҷўйи ком

оҳиста-оҳиста,

Зи дарё мекашад сайёд дом

оҳиста-оҳиста...

Садриддин дар поёнтарии навишташ овардааст: «Дарк кардам, ки ин шахсияти шинохта се хилати ҳавасангез доранд: 1. Беш аз андоза ҳоксоранд, намоишкор нестанд, худашонро реклама намекунанд. 2. Агар ба меҳмонӣ даъват кунанду хоҳишашонро рад намоед, меранҷанд. Ба дасторхони он кас менигареду хулоса мекунед: инсонҳои заминӣ зиндагии одиву зебӯе доштаанд. «Кам бошаду кам набошад, иқбол ин аст» шиори ҳамаеши устод мебошад. Гуё байти зерини Мухаммад Иқбол ба устод Мухаммадҷон Шодӣ намунаи ибрат аст:

Дар ҷаҳон болу пари хеш

кушудан омўз,

Ки паридан натавон бо пару

боли дигарон.

3. Агар бо ниёзе ба он кас рӯ оваред, ёри беминнат мерасонанд.

Дасти хайру саховати устод ҳамаеша боз аст.

Дарвоқеъ, мо сар ба гардуни тафохур месоем, ки устод дар майбодни эҷод бо меҳнати ҳалол комёб гардидаанду имрӯз ба рисоияти Ҳақ таоло дасти хайру саховат боз намудаанд.

Моҳи ноябри соли сипаригардида ба мактаби рақами 14-уми ноҳияи Сўх, ба хотири ҳавасмандгардонии толибилмон, устод Мухаммад Шодӣ ҳомигиро ба зимма ги-

рифтанд ва таъкид намуданд, маблағро ба шогирдоне ҳадя кунем, ки хубу аълохонанд, ба урфу одат ва анъанаву арзишҳои миллий бефарқ нестанд, ба забони модарӣ арҷ мегуздоранд. Барилова, хоҳиш карданд, ки дар ин ҳусус, ба қавле, «нақора назанем». Вале косаи сабрнам тарак хўрд. Хостам дигарон низ донанд, дар ин солу замона, ки аксарият ба дунболи пулу мол мегарданд, инсонҳои сахие низ ҳастанд, ки ба маънавият арҷ мегуздоранд. Ба ин хотир дар фазои маҷозӣ хабаре коштам.

Ҷамоаи омўзгорон ва хонандагони мактаби рақами 14-уми ноҳияи Сўх ба устод арзи сипос менамоянд».

Хотамалӣ Раҳматов дар хабари хеш, ки «Номаи миннатдори ба Мухаммад Шодӣ» унвон дорад, аз ҷумла, нигоштааст: «Имсол дар чанд мактаби ноҳияи Сўхи вилояти Фарғона, аз ҷумла, мактаби рақами 11-ум бо ибтиқори фидоиӣ матбуот, адабию махбӯб Мухаммад Шодӣ дар мактабҳои забони таълимашон тоҷикӣ стипендия ҷорӣ карда шуд. Стипендия дар давоми соли хониш ҳар моҳ ба донишомӯзони фаъл дода мешавад. Хонандагони зерин ба гирифтани стипендияи Мухаммад Шодӣ ноил гардидаанд: хонандаи синфи 6 – Санҷар Боботўраев, хонандагони синфи 7 – Садбарг Абборҷонова ва Ҳайитҷон Зайлиддинов, хонандагони синфи 9 – Гулшода Раҳматҷонова, Тавҳидпошӯ Исоева, хонандагони синфи 10 – Райҳон Мирзоева ва Гулзора Аминова, хонандаи синфи 11 – Ҳолинисо Бобошеров. Ба хонандагони мақзур ҳар моҳ 100 000 сўмӣ стипендия дода мешавад.

Ҳолинисо Бобошеров дар олимпиадаи фаннӣ аз фанҳои забон ва адабиёт дар зинаҳои ноҳиявӣ вилояти пирӯз гардида, дар зинаи ҷумҳуриявӣ шарофи вилоятро Ҳимоя карда буд. Ба ин муносибат ӯ бо 500 000 сўм сарфароз гардонда шуд.

Устод Мухаммад Шодӣ, барилова, ба хотири баҳрабардории хонандагон, чор номгўй китоби тоза-нашри худро ба китобхонаи мактаби мо тухфа намуданд.

Ҷамоаи омўзгорон ва хонандагони мактаби рақами 11-уми ноҳия ба адаби нуктасанҷ ва дарёдил, барои ҳавасмандгардонии моддӣ арзи сипос менамоянд. Сарватманд имрӯз кам нестанд. Вале на ҳар сарватманд бо ёди мактабу маориф ва баланд бардоштани сатҳи маънавии насли ҷавон ба сар мебарад».

Ба дунболи ин навишта будем, ки аз номи хонандагон ва омўзгорони мактабҳои таълими Ҳамагонии рақами 1 ва 2-юми Сўх низ як номаи миннатдори расид. Аз он, ки онҳо, яъне хонандагони мактабҳои мақзур ҳар моҳ стипендияи ҳавасмандгардониро мегирифтаанд, тавассути нома ба тақдир Мухаммад Шодӣ арзи сипос намудаанд.

Бале, имрӯз бо дарназардошти он, ки дар муассисаҳои таълими Ҳамагонии тоҷикӣ, бино ба барномаи тасдиқнамудан Вазорати таълими ҷумҳурӣ, соатҳои таълими забон ва адабиёти тоҷик каманд, хонандагон ба таври бояду шояд ҳавасманд гардонда намешаванд, теъдоди гуруҳу мактабҳои тоҷикӣ сол аз сол коҳиш меёбад, сифати таълим на ҳамаеша қаноатбахш аст, аз ҷониби тақдирон дастгирӣ моддӣ ва маънавий насли ҷавон суди зиёде дар пай дорад.

Яке аз сабабҳои сол аз сол кам шуда истодани гуруҳу мактабҳои тоҷикӣ дар зехни мардум пайдо шудани фикри «Мактабҳои тоҷикӣ онҳа да надоранд» аст, ки он худ аз худ пайдо намешавад. Ин фикрро, ба қавле, шароит гўшазд мекунанд. Вагарна тоҷик, худ аз худ, забони таълими фарзандонашро дигар намекунад. Медонад, ки дигар кардани забони таълими насли ҷавон ба мактаби миллат замина фароҳам мекунанд. Кавми маънан махшӯда аз матбуот, китоб ва хувияти миллиаш дурӣ меҷўяд... Агар ба қавми маънан махвардида гўед: Рудакӣ, Фирдавсӣ, Ҳайём, Ҷалолуддини Балхӣ, Айний бобои турад, ба шумо бо назари шубҳа менигаранд...

Чунин як кори шоистаи таҳсинро дар байни дах мактаби тоҷикии ноҳияи Нуратою Форӣш махфили андешаварзӣ ва зехнии «Хирадманд», ки созмондихандаи он нависандаи хушқареҳа Юнуси Имомназар аст, анҷом медиҳад. Ҳар як махфили «Хирадманд» қабл аз баргузори, бо назардошти сандҳои муҳими солгарди зодрӯзи ситораҳои осмони адаб ба мавзӯе ихтисос дода мешавад. Мисолан, махфили чанде қабл баргузоршудаи «Хирадманд» ба «Маънавии маънавий»-и Мавлоно Ҷалолуддини Балхӣ бахшида шуда буд. То рӯзи баргузории махфил шогирдони

мактабҳо бо кўмаки устодон дар тўли панҷ моҳ дар дунёи маъноии «Маънавии маънавий» гаштугузор доштанд. Яъне ба ҷавоби саволҳо, муҳтавои ҳикоятҳо, ҳифзи пораҳои шеърӣ насрий ва шарҳи вожаҳои душворҳазм омодагӣ мегиррифтанд. Ба нури ҳавасмандгардонӣ мутваҷҷеҳ бошед: худ дар тўли панҷ моҳ дар олами маъноии «Маънавии маънавий» гаштугузор кардан, ба насли ҷавон ва омўзгорон бисёр чиз медиҳад...

Инҷониб шохиди он будам, ки дар махфили ба «Гулистон» ва «Бўстон»-и Шайх Саъдӣ ихтисосёфтаи «Хирадманд» толибилмон аз ин асарҳо ҳикоятҳои пандомўро аз ёд гуфта, вожаҳои душворҳазмро, бе ишқол, шарҳ меоданд. Онҳо пораҳои насриро ҳифз намуда буданд. Бешак, ҳифзи пораҳои насрий дар баланд бардоштани сатҳи забондонии насли ҷавон нақши калидӣ дорад. Дар зехни онҳо қолиби ҷумлаҳои ҳикоятӣ, саволи, Ҳикоятӣ, дар маҷмў грамматикаи миллиро ташаққул медиҳанд. Пас, бе таълими қолидаҳои грамматикӣ ҳам, имконии баланд бардоштани сатҳи забондонии насли ҷавон вучуд доштааст...

То ҷе иттилоъ дорем, махфили навбатии андешаварзӣ ва зехнии «Хирадманд», ки «700 сол бо Ҳофиз» унвон дорад, ба бузургдошти лисонулғайб Ҳофиз Шерозӣ ихтисосонада шудааст. Махфил бояд тирамоҳи имсол баргузор гардад.

Бояд гуфт, ки қолибони «Хирадманд», яъне онҳое, ки матнҳои шеърӣ ва насриро ба таври бояду шояд қироат мекунанд ва ба саволҳо ҷавоби дуруст медиҳанд, бино ба натиҷагирӣҳои доварон, бо мукофоти пулӣ – аз сесад ҳазор то як миллион сўм ва китобҳои бадеии тоза-нашри адибон сарфароз гардонда мешаванд...

Бинои муҳташами мактабҳои кишварамон бо таҷҳизоти замонавӣ ҷиҳозонида шудаанд, бо ибтиқори роҳбари давлат, ҳар сол дар сартосари кишвар даҳҳо биноҳои нави муассисаҳои таълими томактабӣ ва мактабӣ бунёд мегарданд. Вале чаро сифати таълим ба талаб ҷавоб намендиҳад, аксарияти толибилмон баъд аз хатми мактаб ба сари худ арзиза, тарҷуман ҳол ва нақли хаттӣ... навишта наметавонанд? Пас, механизми таълими фанҳои забон ва адабиёти тоҷикро бояд куллан дигар кард.

Фикр мекунам, куллан тағйир додани шеваи таълими забон ва адабиёт, бино ба қарори Вазорати таълими ҷумҳурӣ ба маротиб зиёд кардани соатҳои таълими ин фанҳо, бо дастгирӣ тақдирон ташкили ҳар чӣ бештари махфилу озмуноҳо ва дигар шеваҳои ҳавасмандгардонӣ ба бех гардидаи сифати таълими мусоидат менамояд.

А. СУБҲОНОВ.

БИМОН АНДАР ҶАҲОНИ «ШОҲНОМА»

Сухан бар шоири фарзона зебад,
Ба марҷони сухан дурдона зебад.
Ба ҳар ҳарфу ҳичои «Шоҳнома»
Либоси маънии шоҳона зебад.

Асарҳое ҳастанд, ки дар шакли китоб чоп шуданашон ҳодисаест...

Чанде пеш аз тариқи нашриёти «Шарқи озад» (Душанбе) нашр гардидаи дучилдаи «Шоҳнома»-и Абулқосим Фирдавӣ дар ҳаёти маънавий-фарҳангии мо воқеаи муҳим гардид. Дар аннотатсияи он навишта шудааст: «Шоҳнома»-и безаволи ҳақим Абулқосим Фирдавӣ бузургтарин ҳамаи миллии мардуми ориёинаҳод ва ганҷинаи ҳикмату хирад аст, ки матни нисбатан мукаммали он бо иқдоми фарҳангпарваронаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо мақсади ошноии бештари мардуми тоҷик бо гузаштаи пурифтиҳори худ дар арафаи 35-солагии Истиқлоли давлатии Тоҷикистон нашр ва ба ҳар хонавода тухфа мешавад».

Сарсухани китоб бо унвони «Фурӯғи «Шоҳнома» дар ҳар хонадони тоҷик», ки ба қалами роҳбари давлати Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон мутааллиқ аст, чунин оғоз меёбад: «Шоҳнома»-и безаволи ҳақими суҳанвар Абулқосим Мансур ибни Ҳасан маъруф ба Фирдавсии Тусӣ (934–1020) ба иқрори донишмандони бузург ва адибони маъруфи ҷаҳон дар таърихи адабиёти башар як шоҳкори беназир аст».

Воқеан яке аз бузургтарин намоёндагони адабиёти классикии форс-тоҷик Абулқосим Фирдавӣ ба сифати муаллифи дурдонаи нодирӣ адабиёти дунё – «Шоҳнома» дар таърих мондааст. Ин асар бехтарин намунаи дostonҳои қаҳрамонӣ буда, аз 60 ҳазор байт иборат аст ва шоир барои таълифи он бештар аз 30 соли умри азизашро сарф кардааст. «Шоҳнома» – бузургтарин асари назми аз ҷониби як нафар таълифёфта, аз рӯйи ҳаҷм «Илиада» ва «Одиссея»-и Ҳомеро қаро гузоштааст. Баробари ба бар намудани ҳарии санъати шакли суҳан байти ин шоҳсар ҷаҳон-ҷаҳон маъниву мазмунҳои баландро дар худ гунҷониш додааст.

«Шоҳнома», ки фарогирӣ воқеаву ҳодисаҳои вусъатнок баъд дар авраҳои гунгон аст, яке аз серқаҳрамонтарин асар дар адабиёти дунёст. Фирдавсишиносҳо образҳои бисёрадади «Шоҳнома»-ро ба таври шартӣ ба се гуруҳ ҷудо намудаанд: образҳои мифологӣ (Қаюмарс, Хушанг, Тахмурад...), қаҳрамонҳои афсонавӣ (Сом, Наримон, Зол, Рустам, Гев, Бежан...) ва образҳои таърихӣ (Анушервон, Баҳром, Хусравӣ Парвиз, ки намоёндагони сулолаи Сосониёнанд).

Қаҳрамони марказии «Шоҳнома», албатта, Рустами сиёнистонист (номи қадимиаҳ дар дostonҳои бostonии «Едгори зарирон» ва «Дарҳати асуриқ» – Рostaхм). Вай аз авлоди шоҳҳо не, аз авлоди паҳлавонҳост. Фарзанди арзандаи қабилаҳои сак ва суғд аст, ки мағлубнопазир буда, бо номҳои Таҳамтан ва Ҷаҳонпахлавон низ машҳур мебошад. Ҷи шоҳон ва ҷи ғуқаро дар симои ӯ як фарди наҷотбахшери мекунанд.

Мухтасар дар бораи персонажҳои «Шоҳнома», ки дар авраҳои гунгон салтанат рондаву мубориза бурда, бо амалҳои неку бад дар зехну хотири мардуми ориёинаҳод нақш гузоштаанд:

ҚАЮМАРС – аввалин инсоне, ки ба муқобили Аҳриман ва девҳои ӯ мубориза бурд. Писари ӯ Сиёмак дар яке аз набардҳо ҳалок гашт. Қаюмарс қасоси писарашро аз девҳо ситонд. Баъди вафоти ӯ наберааш Хушанг (писари Сиёмак) ба тахт нишаст.

ХУШАНГ ва ТАХМУРАС. Хушанг оҳан ва оҳангариро кашф кард, мардумро ба кишоварзӣ, чорводорӣ ва дигар қорҳои фойдаовар даъват сохт. 40 сол ҳукмдорӣ кард. Баъди вафоти ӯ писараш Тахмурад ба тахт нишаст. Девҳоро мағлуб сохт, дар мамлакат фаровониро таъмин намуд.

ҶАМШЕД баъди вафоти падараш Тахмурад ба тахт нишаст, 700 сол подшоҳӣ намуд. Дар давраи салтанати ӯ мамлакат ба фаровонӣ расид, вале бо фитнаи Аҳриман ба мутақаббӣи дода шуд. Худро ба Худо баробар донист.

ЗАҲҲОК – писари Мардос ном подшоҳи донишманд. Ӯ бо найранги Аҳриман дар Арабистон падари солхўрдашро қатл намуд, ба тахт нишаст, Эронро сохт намуд. Ҷамшед-ро, ки фирор намуда буд, дастгир ва ба сарашро аз тан ҷудо намуд.

Аҳриман ба қиёфаи инсон даромад, чун ошпаз ба Заҳҳок хидмат намуд, ба бовариаш даромад. Рўзе бо иҷозати вай аз ду китфаб бӯсид. Ду мор аз китфони Заҳҳок рўйиданд.

Аҳриман ин бор дар қиёфаи табиб ба дарбор омад. Гуфт барои амон мондани ҷони Заҳҳок илоҷи ягона як-як куштани ҷавонони мамлакат ва бо майнаи онҳо бонӣ кардани морхост.

КОВА – оҳангари одӣ. 18 писар дошт. 17 писараш туъмаи морони Заҳҳок шуд ва ба фарзанди оҳирин навбат расид. Вай бо ғазаб ба дарбор роҳ пеш гирифт, пешбанди ҷармиашро ба нўғи найза баст ва парчам сохт, халқро ба мубориза даъват намуд.

ФАРИДУН – писари Обгина (аз тухмаи Ҷамшед), ки баъди Эронро фатҳ кардани Заҳҳок ба қўҳ гурухта буд. Вақте халқ аз паси Кова рафт ва исён бардошт, Фаридун ба қумак омад. Заҳҳок мағлуб гашт, ҷасади ӯ ба яке аз горҳои қўҳи Дамованд афканда шуд. Фаридун ба тахт баромад.

Баъди он пешбанди ҷармии Кова ба ливои шоҳони Эрон табдил ёфт.

Фаридун се писар дошт – Салм, Тур ва Эрач. Падар кишварро ба се тақсим кард, ба Салм сомиҳоро, ба Тур турониёнро, ба Эрач эрониҳоро супурд.

Байни бародарон рашк ва адоват сар зад. Салм ва Тур Эрачро ба қатл расонданд. Фаридун ба ғазаб омад.

МАНУЧЕХР – набераи Эрач. Вай бо қумакӣ Наримон ва Сом ном паҳлавонҳо ниқори бобояшро ситонд, Салм ва Турро махв намуд. Фаридун ҳокимиятро ба вай тақдим намуд.

(Давом дорад).

Мухаммадҷон ШОДӢ,

шаҳри ТОШКАНД.

Солҳои охир ба рушди пойгоҳи моддиву техникии марказҳои маданият ва истироҳати пойтахт, таъмир ва ҷиҳозидани онҳо эътибори алоҳида дода мешавад. Ин марказҳо ба истироҳати пурмазмунӣ аҳоли, барои ба сатҳи баланд бардоштани маънавияти ҷавонон, зиёд гардонидани дониш, истеъдод ва тафаккури онҳо хидмат мекунанд.

ТОБИСТОНИ БОФАРОҲАТИ БАҶАҲО

Маълум аст, ки хонандагони мактаби дар таътили тобиствонаанд. Барои пурмазмун ва шавқовар гузаронидани таътили дар ноҳияи Янгихаёти боғи маданият ва истироҳати Flowers Garden Park амал мекунанд, ки дар он тамоми шароит фароҳам оварда шудааст.

Қамина барои хуб гузаронидани рӯзи якшанбеи гузашта бо ҳамроҳи оила боғи мазкурро давр задам. Дар қараёни тамошои ҳодими истироҳатгоҳ Зафар Воҳидов таъкид кард, ки ин истироҳатгоҳ соли ҷорӣ аз нав таъмир гашта, моҳи март ба истифода супурда шуд. Арзиши лоиҳаи аз нав бунёд намудани он беш аз 2 миллиард сўм буда, масоҳати боғ 18 гектарро ташкил мекунанд.

Дар он аттракционҳои аҷоиб, кўлҳои сунъӣ, кортҳои теннис, амфитеатр ва фавворҳои мусикидор, расаҳои ҳунармандиву зар-

гарӣ, нуктаҳои ширинивору яхмосфурӯшӣ ва китобхонаҳо барои истироҳаткунандагон наврас хидмат мерасонанд. Барои бозии волейбол, баскетбол, футболӣ хурд, шохмост ва шашка майдончаҳои бозӣ мавҷуданд.

Боғҳои сарсабз, гулҳои рангоранг таъби истироҳаткунандагонро хуш мегардонад. Ин бобати хуб ба воя расидани ҷавонон, ҷисмонан ва маънан солиму комил ба воя расидани онҳо аҳамияти махсус дорад.

Ноғуфта намонад, ки меҳмонони истироҳатгоҳ аз хидмати қаҳвахона, ошхона, дукони савдо ва салони аккосӣ низ баҳраманд шуда метавонанд.

Далер АЗИЗОВ,
муҳбири «Овози тоҷик».

Шаҳри ТОШКАНД.

КИТОБ — КАЛИДИ ТАФАККУР

Ба назарам, барои муносибатро нисбат ба китоб тағйир додан ба омўзгорон, аҳли маориф ва зиё тақия намудан лозим аст. Яъне тарғибгарони китоб ҳар чӣ қадар бо фазлу дониш бошанд, ҳамон андоза ба натиҷаҳои дилхоҳ ноил хоҳем гашт.

Бояд гуфт, ки чопи китоб ва фурӯши онро ба роҳ мондан танҳо тичорат нест. Сарфи назар аз он, ки китоб ба қадом жанр мансуб, онҳо барои баланд бардоштани маънавияти мо аслиҳа ба ҳисоб мераванд. Ин чизро мо бояд бо масъулият эҳсос намоем. Зарари иқтисодиро ҷуброн кардан мумкин, вале зиёни маънавию пўшондан имконнопазир аст.

Қадри суҳану адабиётро ҳар қадаре ки боло бардорем, фарҳангу маънавиятро ҳамон қадар ғани мегардонем. Дар он сурат, бачаҳои мо ба ҳар гуна қорҳои зишт даст намензанд, аз кўчаҳои ҷинойт фарсаҳо дур мегарданд.

Инсонӣ худшиносӣ худогоҳ ба дарки моҳияти мафҳумҳои модар, Ватан, ватанпарварӣ қодир аст. Инсон як бор ба дунё меояд, баҳри ҳамчун шахс ташаккул ёфтани ӯ муҳит таъсири қалон мерасонад. Зеро ӯ аз одамон, атрофиён ибрат мегирад. Ин омилҳо барои дар ҷомеа мавқеъ ёфтани ӯ аҳамияти қалон дорад.

Адабиётӣ аслии бадеӣ барои додани ҳақим фикру хулосаҳо нақши муҳим дорад. Он дар вучуди инсон фазилатҳои неки, одо-

бу ахлоқӣ ҳаமிдаро бо тадриҷ тарбия мекунанд.

Қасе, ки аз ин мизонҳо маҳрум аст, дар ҷомеа на танҳо як қорғари ҳалол, ҳатто инсонӣ қомил шуданаш амрест муҳол.

Дар тинати қасоне, ки ин гуна фазилатҳои неки ташаккул намеёбад, дар ҷомеа низ маънавият ва иқтисодиёти қомил ба вучуд нахоҳад омад.

Дар он сурат дар ин қабил ҷомеа як қири бад, ҳақи мардумхўр, қаллоб ба вучуд меояд.

«Китоб боли тафаккур аст» – гуфта буд нависандаи донишманди мо Ойбек. Мо ҳоло ба даврӣ нава қадам мегузорим. Дунё боз пайи донишу интелект кўиш менамояд. Инсониятро танҳо илму тафаккур метавонад наҷот диҳад.

Китобдўстӣ, мутолиаи он, баҳрамандӣ аз маънавияту маърифат ба муҳити оила низ вобастагии қавӣ дорад. Дар оилае, ки китобро қадр мекунанд, фарзандон ҳам бо фазлу дониш мешаванд. Дар он оилаҳо, ба қавле, одамони зиёӣ ба қамол мерасанд.

Бо мурури вақту замон ҳаргуна ихтироот ва ҷиш нава ҳам кўнашавӣ дорад. Аммо китоб аз ин мустаносет. Зеро китоб инсонро сўйи қамолот мебарад.

Маҳбуба АЯ

ДАР НАВОЙ МАКТАБ-ИНТЕРНАТИ БА НОМИ АЛ-ХОРАЗМӢ БУНЁД МЕШАВАД

Дар шароите, ки рақобати ҷаҳонӣ бештар ба сатҳи дониш, технология ва иқтидори инсонӣ таъя мекунад, сармоягузори ба соҳаи таълими халқ ба яке аз самтҳои муҳимтарини сиёсати давлатӣ таъдил ёфтааст. Имрӯз давлатҳое пешсаф маҳсуб мешаванд, ки барои тарбияи насли донишманд, ихтироъкор ва рақобатпазир шароити мусоид фароҳам меоранд. Дар ин замина, бунёди муассисаҳои нави таълимии муосир дар минтақаҳои гуногуни Ўзбекистон ҳамчун қадами устувор ба оянда арзёбӣ мегардад.

Яке аз чунин лоиҳаҳои муҳим дар шаҳри Навоӣ дар ҳудуди маҳаллаи «Ёшлик» сохтмони мактаб-интернати махсуси ба номи Ал-Хоразмӣ барои 504 нафар толиблӣ идома дорад. Ин муассисаи таълимии барои дарёфт, дастгирӣ ва рушди хонандагони боистеъдод пешбинӣ шуда, ба омӯзиши амиқи фанҳои дақиқ ва табиатшиносӣ равона карда шудааст.

Дар ҷаҳони муосир рушди иқтисод, саноат ва технология бевосита ба сатҳи омодагии мутахассисони соҳаҳои муҳандисӣ, математика, технологияҳои иттилоотӣ ва илмҳои табиӣ вобаста аст. Аз ин рӯ, таъсиси муассисаҳои махсусгардонидашуда барои таълими ҷавонони лаёқатманд яке аз вазифаҳои муҳими низомии маориф ба ҳисоб меравад.

Мактаб-интернати ба номи Ал-Хоразмӣ маъз бо ҳамин ҳадаф сохта мешавад. Дар ин ҷо барои хонандагон имконияти фароҳам мегардад, ки дар муҳити муосир дониш аниқтара, қобилиятҳои илмӣ ва эҷодии худро рушд диҳанд. Интизор меравад, ки муассисаи мазкур ба яке аз марказҳои муҳими оморасозии кадрҳои

ояндаи илмӣ ва техникаӣ таъдил ёбад. Интихоби номи Ал-Хоразмӣ низ рамзӣ аст. Ин донишманди барҷастаи Шарқ дар рушди математика, алгебра ва астрономия саҳми бузург гузошта, осори илмӣ ӯ то имрӯз аҳамияти худро гум накардааст. Аз ин рӯ, мактабе, ки номи ӯро дорад, бояд роҳи ҷустуҷӯи илм ва навоариҳои дар байни ҷавонон таъкият бахшад.

Лоиҳа танҳо бо сохтмони бинои таълими маҳдуд намешавад. Дар доираи он хобгоҳ барои 222 нафар ва толари варизии замонавӣ бо андозаи 18 X 30 метр низ сохта мешавад. Ин нишон медиҳад, ки ба масъалаи фароҳам овардани муҳити ҳамаҷониба барои таҳсил ва зиндагии хонандагон диққати ҷиддӣ дода шудааст.

Мактаби нави, ки имрӯз дар Навоӣ қомат афроста истодааст, метавонад фардо ба макони парвариши олимон, муҳандисон ва навоариҳои таъдил ёбад, ки дар пешрафти минтақа ва кишвар саҳми арзанда мегузоранд.

Ўзбакбойи РАҲМОН,
хабарнигори «Овози тоҷик».

Вилояти НАВОӢ.

РЕГИСТОН ДАР ОҒУШИ ОПЕРА

Дар майдони Регистон гала-консертҳои дастаи хунарии Болшой театри Русия тахти роҳбарии дирижёри машҳур Валерий Гергиев баргузор гардида, ки дар он қариб се ҳазор нафар мухлисони оркестри нафасӣ ҷамъ омаданд.

Онҳо асарҳои бастакорон П. Чайковский, М. Глинка, Д. Пуччинӣ, Ж. Бизе, Д. Россинӣ ва диғаронро иҷро карданд. Инчунин хунарпешагони театр Динара Алиева, Анна Аглатова, Олег Долгов, Владислав Попов низ бо хунарии волои худ ба қафқубии ҳозирон сазовор гаштанд.

— Ҳангоми иҷрои мусиқии «Шоми Москва», — гуфт хунарпешаи театр Агунда Кулаева, — ҳама аз ҷояшон хеста қафқубӣ карданд, ки сабабаш бо суруду таронаҳо ва оҳангҳои «Шоми Самарқанд» омеҳта гашт.

Зоҳир ҲАСАНЗОДА,
Вилояти САМАРҚАНД.

БАРОИ ПУШТАҲОИ ТОЗАИ ЧИМӢН

Пуштаву адирҳои Чимёно на танҳо мусобиқаҳои лижатаззии замони шӯравӣ, балки ин маҳалл чун макони фарогату истироҳат қариб 40 сол инҷониб чун манзили мусобиқоти сурӯдҳои «бард» низ маъруф гаштааст.

Холо суҳан на дар бораи «бард»-сароён, ки 49 сол инҷониб дар ин адирҳо садоқош танинандоз мегардад, балки дар ҳусуси табиат ва ҷи гуна нигоҳ доштани ин маконҳои табиӣи фусункор мебошад, ки дар солҳои охир дар паси қариб ҳар як пушта техникаи гарону бузург сохтмону роҳсозӣ бе ягон раҳму шафқат рельефу манзараҳои табиӣи боқираҳо халалдор намуда, барои фарогату маишати инсонӣ тафреҳҳои нимаи якуми асри мо роҳ мекушояд ва дар ин ёнаву мавзёҳои сабу хуррам ва беғубор иншоотҳои беадади фарогативу тафреҳгоҳҳо ва зеросохтҳои нақлиётӣи варизии ба вучуд меоянд. Дар ҷараёни чунин сохтмонҳо тонна-тонна хок аз ҷой кӯчида эрозия пайдо мегардад ва гектарҳо набототу мавҷудоти зиндаи зеру атрофи онҳо ноубад мегардад. Му-саллам аст, ки баъди солҳо дар ин ҷойҳо маконҳои истироҳативу ҷойҳои кор ба вучуд меоянд, аммо ҳар долу дарахт ва рельефи замин нобуду халалдор мегардад ва таносуби табиӣи мавзёе байрон мегардад, дубора барқарор намудани онҳо на танҳо маблағ, балки солҳои зиёд тақозо менамояд.

Дар чунин як пасманзари тағйироти ҳусни кӯҳҳои Чимёна ва атрофи он, ки ин маҳалло дар 70–80 километрии шимолӣ-шарқӣи пойтахт ҷой гирифтаанд, чашнвораи «Садои Чимёна» давом додан мегардад ва ҳар

дафъа дар доираи он чандин чорабиниҳои диғар низ баргузор мегардад. — Соли 17-ум аст, ки мо чун намоёндагони Ҳаракати экологии Ўзбекистон дар чашнвора бетанаффус ширкат менамоем, ки вазифаамон ташвиқи аёнӣ ва амалии муҳити зистии тоза ва ҳимояи он аз даҳалоти харобосозии инсон мебошад, — мегӯяд муовини раиси ҳаракат, профессор Саидрасул Сангинов. — Хусусан дар рӯзҳои чашнвораи «бард»-сароён ба ин ҷо муҳлисони зиёд меоянд ва айни фурсати қорҳои табиӣ-гоӣ ва амалии мебошад, ки бо мардум аз ҳусуси табиату мафҳуми тозагии он сӯхбатҳо карда шаванд.

Вояқан ин ташвиқот қора мекунад ва то нимаи рӯз дар назди саҳнаи «бард»-хонҳо дар халтаҳои ҳар-

ду бузургии сафеду сиёҳ, ки намоёндагони Ҳаракати экологии ба бошандагони хаймаҳо тақсим карда буданд, пайдо шуданд.

— Ҳар сол дар доираи ин чашнвора мо ҳам барои тоза намудани ин макон сафарбар мегардем, — мегӯяд муовини котиби Шӯрои вилояти Тошканди Ҳизби эколог Сергей Норонаев, — ин партови ҷамъшударо ба маркази ноҳияи Бўстонлик мерасонанд.

Мисли ҳама гуна чорабиниҳои хайрия дар ин амалии нек низ ба ғайилатини бачагону дуктаракон ташаккурномаву маводди ҷой оид ба ҳифзи муҳити зист тақдим карда шуд.

Т. МИРҲАЁЕВ.

Вилояти ТОШКАНД.

КАСБИ МАН – ИФТИХОРАМ

«МАРЯМЛҮЛӢ» – ҲУНАРПЕШАИ ШОИСТА

28 майи соли равон бо Фармони Президенти Ўзбекистон барои фаъолияти бисёрсолаи пурсамари илмиву эҷодӣ, истеъдоди факуллода дурахшон, саҳми шоистаашон дар баланд бардоштани иқтидори фарҳангии мамлакатамон ба гурӯҳе аз кормандони соҳаҳои фарҳанг, санъат ва адабиёт мукофотҳои давлатӣ супурда шуданд. Ба ин муносибат дар Маркази байналмилалӣи конгрессҳои Тошканд бо вакилони соҳа вохӯрӣ барпо гардид. Дар маросими мазкур Президент ба мукофотонидашудагон унвонҳои ифтихорӣ, ордену медалҳоро ботантана супурд.

Дар байни тақдиршудагон хунарпеша, роҳбари театри ҳусусии «Art house Namsa» Илмира Раҳимҷонова низ буд. Хонандагони рӯзнома ӯро тавассути филми «Чархифалак» дар нақши «Маряма лӯлӣ» хуб мешиносанд. Дар зер ба ҳаводорони рӯзнома аз зиндагиву фаъолияти Хунарманди шоистаи Ўзбекистон – Илмира Раҳимҷонова нақл мегардад.

Айёми бачагӣ

— Ман духтари кӯхистониям ва аз он меболам. 27-уми сентябр соли 1969 дар деҳаи Бурҷимуллои ноҳияи Бўстон-лики вилояти Тошканд таваллуд шудам, — сӯхбатор оғоз намуд қаҳрамони мо. — Падарам ронанда, модарам қадбону буданд. Онҳо 7 нафар фарзанд (5 духтару 2 писар)-ро бо меҳрубонии ғамхорӣ калон карда, ба таъбире хуб хӯронидаву хуб пӯшониданд. Падарам шахси босавод, аз сиёсат боҳабар ва санъатдӯст, махсусан, шефтаи филмҳои ҳиндӣ буданд. Ба Сарвазири Ҳиндустон Индира Гандӣ муҳаббат дошанд. Бинобар ин, ба шарофати ин зани сиёсатмдор номи хоҳари калониамро Индира ниҳодаанд. Баъдан, ба хотири бо номи хоҳари бузургам ҳамоҳанг шудан номи маро Илмира гузоштаанд. Як додарам Раҷ но м дорад. Ин ном ба хотири актёри машҳурӣ синоми Ҳиндустон — Раҷ Капур гузошта шудааст. Шояд таъсири санъатдӯстии падарам бошад, ки тақдир маро ба ин соҳа раҳнамун сохт. Зиндагии осудаи мо дер давом накард. Модарам ба касалие печид аз олам гузашт. Он вақт ман 12-сола будам. Тамоми ташвишу гарониҳои зиндагӣ бар дӯши падарам афтада буд. Фикр мекунам, нисбати диғар аъзои оиламон, азобҳои падарамро ман бештар ҳис мекардам. Хоҳари худдиам ҳамагӣ якуминсола буд. Он рӯзу моҳро гӯё ғайриҷамъдошт маро чандин сол калонтару бофаҳмтар гардонда буданд...

Аз пайи касбомӯзӣ

Илмира ва хоҳаронаш бо вучуди душворихоӣ зиндагӣ мактабро бо баҳоҳои хубу аъло хатм намуданд.

— Марги модарам водор намуд, ки ман касби духтуриро интихоб намоем, — сӯхбатор идома дод ӯ. — Лекин аз имтиҳонҳо нагузаштам. Як сол дар кӯдакис-тони заводи трансформатори Чирчик қор кардам. Бо маслиҳати мудирӣ кӯдакис-тон ҳуҷҷатҳоямро ба Донишқадаи омӯз-гории Тошканд супоридам. Боз бахтам натофт. Он солҳо Индира донишҷӯи омӯ-зишгоҳи ҷустуҷӯи геологии Тошканд буд. «Ба сурӯдҳои лаъқат дорӣ, ба те-хникии маданият ҳуҷҷат супор, умрат бе-

худа нагузарад», — маслиҳат дод вай. Зеро он замон баъзе омӯзишгоҳҳо дер-тар ҳуҷҷат қабул мекарданд. Хуллас, ба теҳникии маданият ҳуҷҷат супурда, та-лабаи ин маскани хунар шудам.

И. Раҳимҷонова баъди хатми теҳни-кум фаъолиятшро дар дастаи фолкло-рию этнографии «Гулиёр»-и ноҳияи Бўстонлик ҳамчун балетмейстер оғоз намуд. Дар ин миён ба шӯьбаи гои-ба-наи Донишқадаи маданияти Тошканд дохил шуда, онро соли 1991 хатм кард. Дар кори дипломӣ нақши Нодирабегим-ро аз намоишномаи ҳамном бозид, сазовори баҳои баланди аъзои ҳамамон мегардад ва бо маслиҳати онҳо аз соли 1994 ба дастаи хори Театри давлатии мусиқии ба номи Муқимӣ ҳамчун хунар-манди хор ба қор медарояд.

Дертар фаъолиятшро дар киносто-дияи «Ўзбекфилм» ба сифати шоғирди коргардон ва сценаринависи Собир На-зармуҳаммедов идома дод. Инчунин, дар филмҳои «Санҷишҳои муҳаббат» (қисмҳои якум ва дуум), «Наҳод туй»-и Рустам Сазъиде, филмҳои бадеии «Сар-виноз», «Фотима ва Зухра»-и Баҳром Яъқубов, «Талоши хунин»-и Мурӯбо Бой-муродов, «Лочинҳо»-и Умед Ҳамдамов ва «Баракот диҳад»-и Фарҳод Худойберг-анов ба ҳайси ёвари коргардон фаъо-лият бурдааст.

Нақше, ки шухратёраш қард

Соли 1997 наворгирии силсилафил-ми «Чархифалак»-и Шароф Бойбеков оғоз гардид. Коргардони филм Шавкат Чўнайдуллоев Илмира Раҳимҷонова барои иҷрои нақши «Маряма лӯлӣ» даъ-ва намуд. Барои санҷиш ба ӯ иҷрои мо-нолол дар лавҳаи «Бозистодани дили Эгамқул»-ро супурданд. Иҷро ба ре-жиссёр хуш омад.

— Пеш аз он ки бо ин нақш ошно шавам, лозим омад, ки чанд моҳ бо ҳаёти қавми лӯлӣ аз наздик шинос ша-вам. Ба ин мақсад коргардон фармуд, ки ба маҳалҳои лӯлинишин рафта, раф-тору гуфтугӯро, муносибати байниҳа-мдигарӣ, умуман, ҳаёти онҳоро омӯзам. Он солҳо ҷавон будам, худам мустақил барои гуфтугӯро бо ин қавм тарибаи қароӣ надоштам, аниқтараш ба дилам

вахм афтада буд. Аз ин рӯ, дар ин кор коргардон ҳамроҳӣ мекард. Бад-ин минвол ҷараёни наворгири оғоз ёфт. Наворбардори ду-себорӣ тақрор меёфт. Хунарпешагони машҳури Ўзе-бекистон, иҷрогарони нақшҳои асосӣ ус-тодон — Ёқуб Аҳмедов, Карим Мирҳо-диевҳо таскин медоданд, ки ман аз ўҳдаи иҷрои ин нақш ба хубӣ мебароям. Тав-ре коргардон, ҳангоми шиносӣ бо на-қши «Маряма лӯлӣ» таъкид намуда буд, нақши мазкур дар асар нақши асосӣ нест, вай як персонаж, гӯё сояест, ки бояд бо Эгамқули ба кўчаи сарбаста да-ромада ҳамқадам шавад ва дар вазъия-тҳои душвор ба ӯ қумак расонад. Филм моҳи сентябри соли 1998 ба экран ба-ромад. Пеш аз он хунарпеша Карим Мирҳодиев нимҳазлу нимҷиддӣ гуфта буд: «Баъди ба омма ҳавола намудани филм «тайёр бош ба он ки тамошоби-нон туро ҷӣ тарз қабул мекунад». Да-рҳақиқат, баъди намоиш дода шудани филм, ҳатто, ба кўча баромада натаво-нистам. Дар қучое, бо ки рӯ ба рӯ на-оям, меғуфтанд: «ана, лӯлӣ — Маряма». Баъзеҳо, беибо, меғурсиданд: шуро оё аслан лӯлиед? Чандин вақт худро аз ҷомеа дур гирифтаам. Баъзан меғирис-там. Ҳамкорон бошанд, табрик мекар-данд. Дар оғоз ман ин ҳолатро муваф-фақият ё комёбӣ қабул намекардам. Аммо баъдтар ба нақши иҷрокардаам меҳр мондам, чанд муддат бо он руҳи-ят зистам. Бовар надоштам, ки ин нақш маро машҳур мекунад. Инак, ба он ҳам қариб 30-сол шуд...

Илмира Раҳимҷонова соли 2002 дар шабакаи телевизионии «Ёшлар» баран-даи барномаи «Номаҳои аскар», солҳои 2018-2020 дар Театри давлатии ҳарбии «Турон»-и Маркази фарҳанг ва маори-фи Вазорати муҳофизати ҷумҳурии актри-са буд. Чанд сол дар студияи «Ўзбек-филм» низ фаъолият дошт. Дар фил-мҳои миллии «Забарҷад», «Девори иб-лис», «Чаёнгул», «Соҳили пазмонӣ», «Са-нҷишҳои муҳаббат», «Ойдиной», «Фа-ришта», «Ду ҳазор суруди Фарида» на-қшҳои ҷолиб бозид. Филми «Ду ҳазор суруди Фарида», ки дар он актриса на-қши Хусниёро бозиддааст, аз ҷониби Ўзбекистон барои номинатсияи «Бехта-рин филми байналмилалӣи бадеӣ» дар 94-умин ҷоиъаз Оскар иштирок карда-аст. Соли 2017 дар тақдимиоти «Эти-

роф — 2016» Илмира «Бехтарин кино-актрисаи сол» доништа шудааст. Барои хидматҳои шоёнаш дар соҳаи кино ва офаридани симоҳои хуб, алалхусус, ба-рои роли «Тумарис» соли 2019 бо ор-дени «Дўстлик» тақдир гардид.

Эътироф ва имкониятҳо ба аҳли эҷод

Тавре ки зикр шуд, дар қатори гу-рӯҳе аз кормандони соҳаҳои фарҳанг, санъат ва адабиёт Илмира Раҳимҷонова низ бо унвони фаҳрии Хунарпешаи шо-истаи Ўзбекистон сарфароз гардонда шуд.

— Он рӯз барои ман ва бовар дорам барои ҳамаи иштирокдорони ин ҷамъо-мад рӯзи таърихӣ буд. Ин гуна эътибор ба соҳаи фарҳанг, маданият ва санъат то ба имрӯз ба назар нарасида буд. Ба-рои меҳнати камтаронам сазовори ун-вон гардидам, ки он дар қатори диғар ҳамкасбон ба ман нис неруи эҷодӣ бах-шид, — меғӯяд ӯ. — Баромади Прези-дент дар ин вохӯрӣ хотирмон буд. Ишти-рокдорон ӯро бо қафқубҳои бардавом дастгирӣ карданд. Баъди шундиани суҳа-нони сарвари давлат бори диғар итминон ҳосил намудам, ки касби ба ҷамъият ғои-даоварро интихоб кардаам. Дар вохӯрӣ Президенти муҳтарам барои фаъолияти муфиду пурмахсули аҳли адабиёту мада-ният аз фароҳам овардани як қатор имко-нот, алалхусус, дар соҳаи театр дарақ дод. «Дар шароити тарақиёти қунииҳои теҳни-қӣ, маҷрои мураккаби ҷараёни сиёсӣ, ки ду-нёро фаро гирифтааст, маданият, санъат барои маънавияти халқ ва тарбияи ҷаво-нон мавзеи муҳим дорад, дар ин гуна шароит китоб, театр, кино, мусиқӣ ва адабиёт аз муҳимтарин воситаҳои таъ-сиррасони таҳкими иммунитети маъ-навии ҷамъият мебошанд», гуфт роҳба-ри давлат Шавкат Мирзиёев. Ин гуф-таҳо водор меосозад, ки мо самти асо-сии фаъолияти худро ба тарбияи маъ-навии ҷамъият равона созем. Касби ман ифтихори ман аст. Ман минбаъд ҳам бо нақшҳои таъсирбахш, ки маънавияти баланди миллиро ифода менамоянд, ба халқи худ хидмат хоҳам кард.

Гулҷаҳон КАБИРОВА,
муҳбири «Овози тоҷик».

Қарори Президент — дар амал

ИБТИДОИ ЗИНАИ НАВ ДАР РУШДИ ИЛМУ ТАЪЛИМ

Оре, миллате, ки соҳиби илму фарҳанг ва хиради фитрист, дар рушду тамомили тамаддуни ҷаҳонӣ саҳми босазо мегузорад ва пойдору ҷовидон менамояд.

Президент 26-уми декабри соли гузашта Мурочиятномаи худро ба Олий Маҷлис ва мардуми Ўзбекистон пешниҳод карда гуфтаанд, ки «Мо диғаргуниҳоро интизор намешавем, балки баръакс онҳоро худамон бо ақлу заковати хеш, бо меҳнати пурмасъулиятамон меофарем.

Аҳолии мо ҳар сол 2 фоиз меафзояд, зиёда аз 1 миллион писарону духтаронамон ба ҳаёти бузург ворид мешаванд. Ба ҷаво-нон менигарему комёбиҳои ба-дастовардаи онҳоро дида, сара-мон ба осмон мерасад, аз он ки ба сафи мо нируҳои азими бунё-дор ворид мегарданд, ифтихор мекунем».

Боиси хушнудист, ки Қарори Президент аз 26-уми майи соли равон «Дар бораи чораҳои мин-баъд тақмил додани фаъолияти муассисаҳои таълими олии вило-яти Самарқанд» қабул шуд, ки аллакай амалӣ мешавад.

Мувофиқи қарори мазкур дар заминаи Донишгоҳи давлатии меъмории ва сохтмони Самарқанд Донишгоҳи давлатии теҳникии Самарқанд таъсис ёфт. Шӯьбаи Донишгоҳи теҳнологияи иттило-отии Тошканд дар Самарқанд ба таркиби Донишгоҳи давлатии теҳникӣ ҳамроҳ гардид. Шӯьбаи Донишгоҳи давлатии Самарқанд дар ноҳияи Ургут ба

Донишқадаи давлатии педагоги-каи Самарқанд ҳамроҳ ва дар та-сарруфи шӯьбаи мазкур факул-таи Донишқадаи давлатии педа-гогика Самарқанд дар Ургут ба фаъолияти худ оғоз мекунад. Шӯьбаи Донишгоҳи давлатии иқтисодии Тошканд дар Самарқ-анд ба Донишқадаи иқтисод ва сервиси Самарқанд ҳамроҳ кар-да мешавад.

Донишҷўни шӯьбаи факултаи педагогика ва омӯзиши забонҳои филиали Донишгоҳи давлатии Самарқанд дар ноҳияи Ургут тақ-силро дар макони худ идоме ме-диҳанд.

Ҷонишини ректор оид ба ко-рҳои илмӣ ДДС А.Солеев гуфт, ки донишгоҳи мо маркази бузур-ги таълиму тарбия ва фарҳангии ҷумҳурий ба ҳисоб рафта, дар руш-ду тамоқули соҳаи илму адаб, баланд бардоштани маърифат, худшиносии миллии, ифтихори ватандорӣ ва тарбияи кадрҳои баланддиртисос мақому манзала-ти хосса дорад.

Донишгоҳ аз мадрасаи Мирзо Улугбек, ки соли 1420 таъсис ёфтааст, сарчашма гирифта, дар ин боргоҳи илму маърифат ҳазо-рҳо, шояд миллионҳо нафар пи-сарону духтарон сабақ гирифта-анд. Таърих гувоҳ аст, ки алло-маҳои Шарқ Абдурахмони Чоӣи, Мир Алишери Навоӣ, Мирзо Улуг-бек, Али Қушӣ ва диғарон дар мадраса муаллими кардаанд.

Холо дар донишгоҳ беш аз 20 ҳазор нафар таҳсил гирифта, ба онҳо қариб ҳазор нафар устодо-ни соҳиби унвонҳои гуногуни илмӣ таълиму тарбия медиҳанд.

Донишгоҳ дар радбабандии байналмилалӣ соҳиби шоҳсу-фаҳои фаҳрий буда, дар қатори фаҳрии «ҳазор мактаби олии дунё» ҷойгир аст. Дар рейтингӣи муассисаҳои таълими олии кас-бии Ўзбекистон пайваста мақоми аввалро соҳиб мебошад. Айни ҳол, бо беш аз 200 муассисаи таҳсилоти олии касбӣ, муасси-саҳои илмӣ-тадқиқотии кишва-рҳои хориҷӣ ва созмонҳои бай-налмилалӣ шартнома, яъне ме-морандуми ҳамкорӣ дошта, аъзои Донишгоҳи шабақаҳои ИДМ ва ғайра мебошад.

Бобати ба комёбиҳои баланд ноил гардидаи Донишгоҳ роҳ-барон, доктори фанҳои теҳникӣ, сенатор Рустам Холмуродов ва ҷонишинҳои ӯ профессорону доктори фанҳо Аҳмадҷон Соле-ев, Шўҳрат Умедиллоев, Ҳасан

Хушвақтов, Акмал Аҳадов, Исто-мӣ Раҳмон, Сўбхон Аббосов ҳиз-мати шоиста мекунанд. Ҳайати омўзгорон ва кормандони соҳаҳои гуногун низ дар рушду инкишофи ин боргоҳи илму маъ-рифат саҳми пурарзиш мегузо-ранд.

— Қарори Президент «Дар бо-раи чораҳои минбаъдаи тақми-ли фаъолияти муассисаҳои таъ-лими олии вилояти Самарқанд» ибтидои зинаи нав дар рушди илму таълим аст, — иброс намуд проректори донишгоҳ Аҳмадҷон Солеев, — зеро мақому мақсад муустаҳкам намудани пойгоҳи моддӣ-теҳникӣ, омода намуда-ни кадрҳои баланддиртисос мебо-шад. Мо бояд ба донишҷўён чу-нин таҳсилотро пешниҳод на-моем, ки талош ба илму дониш дошта бошанд, дар андўхтани касб ва эҷод шабу рўз ҳаракат намоёнд. Чанде пеш ман дар Чопон, Чин, Қуриёи Чанубӣ, Ан-ғлия ва диғар кишварҳои хориҷӣ будам ва шўҳиди он шудам, ки ҷавонон пайваста бо мутолиа, ҷустуҷўи илмӣ машғул ҳастанд.

Шоир барҳақ фармудааст:
Ҷамолӣ мардумӣ дар ҳилм бошад,
Ҷамолӣ одамм дар илм бошад!

Зоҳир ҲАСАНЗОДА,
хабарнигори «Овози тоҷик»
дар вилояти Самарқанд.

Овози тоҷик

МУАССИСЛАР:

Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Конунлиқ палатаси Кенгаши,
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон
Республикаси Вазирлар Маҳкамаси.
Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир Шерпўлод ВАКИЛОВ

Рўзнома ҳафтае ду маротиба:
рўзҳои чоршанбе ва шанбе чоп
мешавад.

Рўзнома дар компютерхонаи идора
ҳарфчинӣ ва саҳифабандӣ гардида.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи ҷопи ду интервалӣ
ва шеър аз 50 мисраъ зиёд бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома
ба мактубҳои интишорнашуда ҷавоб намегардонад.

Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оҷонсии матбуот ва ахбороти

Ўзбекистон тахти рақами 0003 ба рўйхат гирифта шудааст.

Индекси нашр — 170. Фармоиши 2 Г-628.

Адади нашр 2058. Ҳаҷм 2 ҷузыи ҷопӣ.

Усули нашр — офсет, андозаи А-2.

ISSN 2010-7757

720107750011

1 2 3 4 5 6

Мухаррири
навбатдор:
Н. Нодирова.
Саҳифабанд-дизайнер:
Х. Тўхтаева.

Мувофиқи ҷадвал —

21.00

Ба ҷоп супурда шуд —

21.00

Нишонии мо: